

192**PŘESEDÁ VLÁDY**

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 478/2001 Sb., zákonem č. 175/2002 Sb., zákonem č. 320/2002 Sb., zákonem č. 411/2005 Sb. a zákonem č. 374/2007 Sb.

ZÁKON**o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ****§ 1****Předmět úpravy**

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a upravuje

- a) podmínky pro provozování autoškol,
- b) způsob provádění výuky a výcviku žadatelů o získání odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla (dále jen „získání řídičského oprávnění“) a práva a povinnosti žadatelů o získání řídičského oprávnění,
- c) práva a povinnosti provozovatelů a učitelů autoškol,
- d) podmínky pro udělování a odnímání osvědčení pro učitele výuky a výcviku (dále jen „profesní osvědčení“), průkazu zkušebního komisaře a pověření k provádění přezkoušení řidičů,
- e) způsob provádění zkoušek k získání řídičského oprávnění,

- f) způsob provádění výuky a výcviku řidičů v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů,
- g) požadavky na fyzickou nebo právnickou osobu, která provádí výuku a výcvik v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů, a její práva a povinnosti,
- h) vydávání průkazu profesní způsobilosti řidiče,
- i) přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel v bodovém hodnocení,
- j) působnost správních úřadů a státní dozor.

**ČÁST DRUHÁ
PROVOZOVÁNÍ AUTOŠKOL****Registrace k provozování autoškoly****§ 2**

(1) Provozováním autoškoly se rozumí poskytování výuky a výcviku k získání řídičského oprávnění. Provozovat autoškolou může právnická nebo fyzická osoba na základě živnostenského oprávnění vydaného podle zvláštního zákona^{1a)} a registrace k provozování autoškoly. Registraci k provozování autoškoly vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností. Příslušný je obecní úřad obce s rozšířenou působností podle místa provozovny žadatele. Provozovatelem autoškoly může

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a směrnice Rady 91/439/EHS a zrušení směrnice Rady 76/914/EHS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/66/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska upravují směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES, 2002/83/ES, 2003/37/ES a 2003/59/ES a směrnice Rady 77/388/EHS, 91/414/EHS, 96/26/ES, 2003/48/ES a 2003/49/ES v oblastech volného pohybu zboží, volného pohybu služeb, zemědělství, dopravní politiky a daní.

^{1a)} Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

být i organizační složka státu, která zajišťuje obranu a bezpečnost státu, (dále jen „organizační složka státu“). Organizační složka státu může provádět výuku a výcvik k získání řídičského oprávnění a zdokonalování odborné způsobilosti pouze svých zaměstnanců a osob ve služebním poměru nebo zaměstnanců a osob ve služebním poměru jiných organizačních složek státu zajišťujících obranu a bezpečnost státu.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydá registraci k provozování autoškoly na základě písemné žádosti, prokáže-li žadatel, že

- a) je držitelem příslušného živnostenského oprávnění, nebo v případě, kdy žadatelem je organizační složka státu, je držitelem zřizovací listiny, ze které vyplývá, že provádí výuku a výcvik k získání oprávnění k řízení vozidel,
- b) splnil technické podmínky pro provozování autoškoly podle tohoto zákona.

(3) Při splnění těchto podmínek má žadatel nárok na vydání registrace k provozování autoškoly.

§ 3

(1) Žádost o vydání registrace k provozování autoškoly musí obsahovat

- a) obchodní firmu, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení a trvalý pobyt, identifikační číslo, obchodní jméno a datum narození fyzické osoby, je-li žadatelem fyzická osoba,
- b) rozsah poskytované výuky a výcviku,
- c) jméno, příjmení, trvalý pobyt a datum narození fyzických osob, které budou zajišťovat výuku a výcvik,
- d) jméno, příjmení, trvalý pobyt a datum narození fyzických osob, které budou zajišťovat zdravotnickou přípravu,
- e) způsob zajištění výcvikových vozidel,
- f) popis a umístění autocvičiště nebo jiné cvičné plochy s vyloučením provozu jiných vozidel (dále jen „cvičná plocha“) nebo řídičského trenážeru a adresy a označení výukových a učebních prostor.

(2) Žádost o vydání registrace k provozování autoškoly musí být doložena

- a) dokladem osvědčujícím právní vztah žadatele k autocvičišti nebo k cvičné ploše nebo k řídičskému trenážeru, k výukovým a učebním prostorám a k výcvikovým vozidlům,
- b) platnými profesními osvědčeními osob, které budou provádět výuku a výcvik k získání řídičského oprávnění,

c) živnostenským listem nebo v případě, kdy žadatelem je organizační složka státu, zřizovací listinou.

(3) Doklady uvedené v odstavci 2 předkládá žadatel v ověřených kopiích nebo originálech k nahlédnutí.

§ 4

(1) V rozhodnutí o vydání registrace k provozování autoškoly obecní úřad obce s rozšířenou působností uvede

- a) obchodní firmu, včetně právní formy, sídlo a identifikační číslo, jedná-li se o právnickou osobu, nebo jméno a příjmení provozovatele autoškoly, datum narození, identifikační číslo, obchodní jméno a jeho trvalý pobyt; je-li ustanoven odpovědný zástupce, též údaje týkající se jeho osoby,
- b) označení výukových a učebních prostor,
- c) rozsah poskytované výuky a výcviku,
- d) lhůtu pro zahájení provozování autoškoly,
- e) technické podmínky provozování autoškoly.

(2) Byla-li žádost zamítnuta, obecní úřad obce s rozšířenou působností uvede v rozhodnutí důvody, pro které nebyla vydána registrace k provozování autoškoly.

§ 5

(1) Provozovatel autoškoly je povinen oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti vydání registrace k provozování autoškoly podle § 3, a předložit o nich doklady do 15 dnů od vzniku změn.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě oznámených změn podle odstavce 1 rozhodne o změně údajů uvedených v rozhodnutí. Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydá novou registrační listinu, jedná-li se o změny údajů uvedených v § 4 odst. 1 písm. a) až c).

§ 6

Odnětí registrace k provozování autoškoly

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodne ve věci odnětí registrace k provozování autoškoly, jestliže provozovatel autoškoly

- a) opakovaně nebo hrubým způsobem porušil povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě,
- b) neplní podmínky stanovené v registraci k provozování autoškoly,
- c) přestal splňovat podmínky stanovené v § 2 odst. 2,

d) požádal o odnětí registrace k provozování autoškoly.

(2) O registraci k provozování autoškoly může provozovatel, kterému byla registrace k provozování autoškoly odejmuta podle odstavce 1 písm. a) nebo b), znovu požádat obecní úřad obce s rozšířenou působností nejdříve po uplynutí 3 let od rozhodnutí o odnětí registrace k provozování autoškoly.

§ 7

Registrace k provozování autoškoly pozbývá platnosti dnem

- a) zániku právnické osoby, která je držitelem registrace k provozování autoškoly,
- b) úmrtí fyzické osoby, která je držitelem registrace k provozování autoškoly; pro pokračování provozování autoškoly při úmrtí provozovatele autoškoly platí zvláštní zákon^{1a)},
- c) kdy rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností o odnětí registrace k provozování autoškoly nabylo právní moci.

Technické podmínky provozování autoškoly

§ 8

(1) Technickými podmínkami provozování autoškoly se rozumí

- a) autocvičiště nebo cvičná plocha nebo řídičský trnázér,
- b) prostory pro výuku a výcvik,
- c) učební pomůcky,
- d) výcvikové vozidlo.

(2) Technické podmínky pro autocvičiště, cvičné plochy a učební pomůcky pro výuku praktické údržby jsou uvedeny v příloze č. 1.

§ 9

(1) V autoškole lze při výuce a výcviku k získání řídičského oprávnění provozovat výcvikové vozidlo,

- a) které svojí konstrukcí a technickým stavem odpovídá požadavkům stanoveným zvláštním právním předpisem²⁾,
- b) které je vybaveno dvojitým zařízením schváleného provedení podle zvláštního právního předpisu²⁾ umožňujícím ovládání spojky a provozní brzdy vozidla, popřípadě akcelératoru; u vozidla s automatickou převodovkou postačí dvojitá zařízení pro ovládání provozní brzdy vozidla; jedná-li se o trak-

tor, musí být v jeho kabině navíc umístěno další sedadlo pro učitele výcviku, jehož umístění a provedení musí být schváleno podle zvláštního právního předpisu²⁾, jedná-li se o motocykl, musí být kromě dvojitých zařízení umožňujících ovládání spojky a provozní brzdy vybaven dvojitým řízením schváleného provedení podle zvláštního právního předpisu²⁾, nebo elektronickým zařízením umožňujícím komunikaci učitele s žákem a ovládání zapalování motocyklu,

- c) které je vybaveno doplňkovým vnitřním zrcátkem, pokud je pro daný typ vozidla předepsáno,
- d) které bylo pro účely výuky a výcviku schváleno obecním úřadem obce s rozšířenou působností.

(2) Druhy výcvikových vozidel pro výuku, výcvik a závěrečné zkoušky k získání jednotlivých skupin a podskupin řídičského oprávnění a jejich technické podmínky jsou uvedeny v příloze č. 2.

(3) V autoškole lze použít jako výcvikové vozidlo vozidlo konstrukčně přizpůsobené tělesně postižené osobě, které není výcvikovým vozidlem.

§ 10

(1) Výcvikové vozidlo schvaluje pro jeho použití k výcviku v autoškole úřad příslušný pro registraci silničního motorového vozidla podle zvláštního zákona²⁾. Úřad schválí výcvikové vozidlo na základě písemné žádosti provozovatele vozidla.

(2) Žádost musí obsahovat

- a) obchodní firmu, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení, trvalý pobyt a datum narození fyzické osoby, je-li žadatelem fyzická osoba,
- b) tovární značku vozidla,
- c) rok výroby vozidla,
- d) registrační značku vozidla.

(3) Žádost musí být doložena

- a) dokladem o technické prohlídce vozidla²⁾, pokud od zaregistrování vozidla uplynula doba delší než 1 rok,
- b) písemným souhlasem vlastníka vozidla, není-li vlastníkem žadatelem,
- c) technickým průkazem silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- d) osvědčením o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,

²⁾ Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

e) doklady osvědčující změnu zapisovaných údajů.

(4) Úřad po schválení vozidla k výcviku provede úřední záznam do technického průkazu vozidla s textem „Schváleno jako výcvikové vozidlo“, vydá nové osvědčení o registraci silničního motorového a přípojného vozidla, ve kterém zaznamená změnu užívání vozidla do části „Jiné záznamy“ a na tabulku státní poznávací značky vozidla vyznačí nálepkou termín příští pravidelné technické prohlídky a měření emisí²⁾.

(5) Provozovatel vozidla je povinen před vyřazením výcvikového vozidla z výcviku písemně oznámit příslušnému úřadu změnu užívání vozidla. Oznámení musí být doloženo písemným souhlasem vlastníka vozidla, není-li vlastníkem žadatelem.

(6) Při vyřazení vozidla z výcviku vyznačí úřad změnu užívání vozidla způsobem uvedeným v odstavci 4.

§ 11

(1) Výcvikové vozidlo s výjimkou motocyklu a osádka motocyklu musí být při výcviku v řízení vozidla a při závěrečné zkoušce řádně označeny. Označení výcvikového vozidla musí být umístěno na vozidle tak, aby bylo viditelné ostatními účastníky provozu vozidel na pozemních komunikacích ze všech stran a u osádky motocyklu zepředu a zezadu na vzdálenost nejméně 50 metrů.

(2) Způsob označení výcvikového vozidla podle druhů výcvikových vozidel, způsob označení osádky motocyklu a materiál, ze kterého musí být označení vyrobeno, stanoví prováděcí předpis.

§ 12

Řidič výcvikového vozidla v době, kdy využívá výcvikové vozidlo pro vlastní potřeby, musí sejmout nebo zakrýt neprůhledným krytem označení výcvikového vozidla.

ČÁST TŘETÍ

ODBORNÁ ZPŮSOBILOST ŘIDIČŮ MOTOROVÝCH VOZIDEL

HLAVA PRVNÍ

PODMÍNKY PŘIJETÍ K VÝUCE A VÝCVIKU K ZÍSKÁNÍ ŘIDIČSKÉHO OPRAVNĚNÍ A DRUHÝ VÝUKY A VÝCVIKU

§ 13

Podmínky přijetí k výuce a výcviku

(1) Výuku a výcvik k získání řídičského oprávnění může provádět výlučně provozovatel autoškoly. Pro-

vozovatel autoškoly přijme k výuce a výcviku k získání řídičského oprávnění osobu, která

- a) podá písemnou žádost; pokud je žadatel mladší 15 let musí být žádost doložena písemným souhlasem jeho zákonného zástupce, jehož podpis byl ověřen příslušným orgánem,
- b) ke dni ukončení výuky a výcviku dosáhne věku předepsaného pro udělení řídičského oprávnění příslušné skupiny podle zvláštního zákona^{2a)}, přičemž od zahájení výuky a výcviku k jejich ukončení nesmí uplynout doba delší než 18 měsíců,
- c) není nezpůsobilá k právním úkonům,
- d) je zdravotně způsobilá k řízení motorového vozidla podle zvláštního zákona^{2a)},
- e) má na území České republiky trvalý pobyt nebo přechodný pobyt,
- f) splní další podmínky, pokud je pro získání řídičského oprávnění vyžaduje zvláštní zákon^{2a)},
- g) není ve výkonu sankce nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.

(2) Žáci školy, které byla vydána registrace k provozování autoškoly, u nichž je získání řídičského oprávnění kvalifikační předpoklad výkonu povolání, na které se žáci ve škole připravují, nebo pro něž je řízení motorových vozidel volitelným (nevolitelným) předmětem, mohou být zařazeni do výuky a výcviku nejdříve dva roky před dosažením předepsaného věku pro udělení řídičského oprávnění příslušné skupiny podle zvláštního zákona^{2a)}. Zkoušku odborné způsobilosti mohou pak složit po ukončení výuky a výcviku, a to i před dosažením předepsaného věku s tím, že řídičské oprávnění jim bude vydáno po jeho dosažení. Uvedené školy pak mohou výuku a výcvik provádět jako sdruženou ve smyslu § 16 odst. 1, přičemž při kombinaci skupin a podskupin řídičských oprávnění uvedených v § 15 odst. 1 lze přidružit i skupinu C a podskupinu C1.

(3) Žádost o řídičské oprávnění musí obsahovat

- a) jméno, příjmení, titul žadatele,
- b) adresu trvalého nebo přechodného pobytu na území České republiky,
- c) datum a místo narození žadatele,
- d) státní občanství žadatele,
- e) skupinu nebo podskupinu řídičského oprávnění, kterou žadatel vlastní,
- f) skupinu nebo podskupinu řídičského oprávnění, k jejímuž získání požaduje žadatel provedení výuky a výcviku.

(4) Žádost o řídičské oprávnění musí být doložena dokladem o zdravotní způsobilosti žadatele, který nesmí být starší více než 3 měsíce v době podání žádosti. Zdravotní způsobilost žadatele může být doložena v žádosti o řídičské oprávnění.

^{2a)} Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

(5) Skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. g) dokládá žadatel čestným prohlášením.

(6) Vzor žádosti o řídičské oprávnění stanoví prováděcí předpis.

§ 14

Druhy výuky a výcviku

(1) Provozovatel autoškoly je oprávněn poskytovat v rozsahu stanoveném v registraci k provozování autoškoly tyto druhy výuky a výcviku:

- a) základní výuku a výcvik,
- b) sdruženou výuku a výcvik,
- c) rozšiřující výuku a výcvik,
- d) výuku a výcvik podle individuálního studijního plánu,
- e) doplňovací výuku a výcvik.

(2) Provozovatel autoškoly dbá, aby žadatel o řídičské oprávnění získal výukou a výcvikem teoretické znalosti a praktické dovednosti tak, aby byl schopen

- a) řídit vozidlo v souladu s předpisy o provozu na pozemních komunikacích,
- b) ovládat vozidlo tak, aby nevytvářel nebezpečné situace a přiměřeně reagovat na jejich vznik,
- c) rozpoznat provozní nebezpečí a jeho závažnost a dokázat na tyto situace včas a správně reagovat,
- d) rozpoznávat u vozidel technické závady, které představují ohrožení bezpečnosti,
- e) reagovat na faktory ovlivňující jednání při řízení vozidla a uchovat si schopnosti potřebné pro bezpečné řízení vozidla,
- f) poskytovat účinnou první pomoc zraněným při dopravní nehodě.

§ 15

Základní výuka a výcvik

(1) Základní výukou a výcvikem je příprava žadatele na získání řídičského oprávnění pro příslušnou skupinu nebo podskupinu řídičského oprávnění, jejichž rozsah stanoví zvláštní zákon. Žadatel může získat základní výukou a výcvikem řídičské oprávnění na tyto skupiny nebo podskupiny řídičských oprávnění:

- a) skupina AM,
- b) podskupina A1,
- c) skupina A,
- d) podskupina B1,
- e) skupina B,
- f) skupina T.

(2) Minimální počet hodin základní výuky a výcviku je uveden v příloze č. 3.

§ 16

Sdružená výuka a výcvik

(1) Sdruženou výukou a výcvikem je příprava žadatele na získání řídičského oprávnění pro kombinaci dvou a více skupin a podskupin řídičských oprávnění. Sdruženou výuku a výcvik lze provádět za předpokladu, že žadatel splní podmínky stanovené zvláštním zákonem pro jednotlivé skupiny nebo podskupiny řídičských oprávnění.

(2) Žadatel o řídičské oprávnění musí získat sdruženou výukou a výcvikem takové teoretické a praktické znalosti, jako by absolvoval výuku a výcvik pro každou skupinu nebo podskupinu řídičského oprávnění samostatně.

(3) Sdružená výuka a výcvik, kromě výcviku v řízení vozidla, se provádí v rozsahu stanoveném učební osnovou pro nejvyšší počet vyučovacích hodin u skupiny nebo podskupiny řídičského oprávnění v dané kombinaci sdružené výuky a výcviku. Tento rozsah vyučovacích hodin se úměrně rozšiřuje o nezbytný počet vyučovacích hodin nutných pro výuku a výcvik tématiky specifické pro každou další skupinu nebo podskupinu řídičského oprávnění v dané kombinaci sdruženého výcviku.

(4) Výcvik v řízení vozidla se provádí v rozsahu stanoveném pro každou skupinu nebo podskupinu řídičského oprávnění v dané kombinaci sdruženého výcviku.

§ 17

Rozšiřující výuka a výcvik

(1) Rozšiřující výuka a výcvik je příprava žadatele na rozšíření již získaného řídičského oprávnění o další skupinu, popřípadě skupiny nebo podskupinu, popřípadě podskupiny řídičského oprávnění. Rozšiřující výuku a výcvik nelze poskytnout žadateli, který získal řídičské oprávnění výlučně pro skupinu AM nebo skupinu T a žádá o získání řídičského oprávnění pro další skupinu nebo podskupinu řídičského oprávnění.

(2) V rámci rozšiřující výuky a výcviku lze provádět kombinaci rozšiřující a sdružené výuky a výcviku podle § 16.

(3) Minimální počet hodin rozšiřující výuky a výcviku je uveden v příloze č. 3.

§ 18

Výuka a výcvik podle individuálního studijního plánu

(1) Výuka a výcvik podle individuálního studijního plánu je příprava žadatele na získání řídičského oprávnění pro všechny skupiny a podskupiny řídič-

ských oprávnění s výjimkou skupin D, D+E a podskupin D1, D1+E.

(2) Teoretickou přípravu si žadatel o řídičské oprávnění osvojí samostatným studiem a povinnými konzultacemi v rozsahu stanoveném učební osnovou.

(3) Při výuce podle individuálního studijního plánu musí být provedena nejméně jedna vyučovací hodina konzultací na každé čtyři hodiny výuky stanovené učební osnovou pro danou skupinu nebo podskupinu řídičského oprávnění. Ve skupině může být maximálně 5 žáků.

(4) Rozsah výcviku nesmí být nižší, než je počet vyučovacích hodin stanovený učební osnovou pro danou skupinu nebo podskupinu řídičského oprávnění.

§ 19

Doplňovací výuka a výcvik

Doplňovací výuka a výcvik mohou být poskytnuty pouze žadateli o řídičské oprávnění, který

- a) ukončil výuku a výcvik k získání řídičského oprávnění, ale řídičské oprávnění mu nebylo dosud uděleno podle zvláštního zákona^{2a)}, nejdéle však po dobu uvedenou v ustanovení § 39 odst. 5 tohoto zákona,
- b) žádá o rozšíření řídičského oprávnění ze skupiny A opravňující k řízení motocyklu s omezením výkonu do 25 kW nebo s poměrem výkon/hmotnost do 0,16 kW/kg na skupinu A opravňující k řízení motocyklu o výkonu převyšujícím 25 kW nebo s poměrem výkon/hmotnost převyšující 0,16 kW/kg,
- c) žádá o rozšíření řídičského oprávnění s omezením na vozidla vybavená automatickou převodovkou na řídičské oprávnění bez tohoto omezení.

§ 20

Učební osnova výuky a výcviku žadatelů o řídičská oprávnění

(1) Předmětem výuky a výcviku žadatelů o řídičská oprávnění je získání potřebných teoretických a praktických znalostí, dovedností a návyků k řízení motorových vozidel v provozu na pozemních komunikacích.

(2) Výuka obsahuje

- a) výuku předpisů o provozu vozidel,
- b) výuku o ovládání a údržbě vozidla,

- c) výuku teorie řízení a zásad bezpečné jízdy,
- d) výuku zdravotnické přípravy.

(3) Výcvik obsahuje

- a) výcvik v řízení vozidla,
- b) výcvik praktické údržby vozidla,
- c) praktický výcvik zdravotnické přípravy.

(4) Rozsah výuky a výcviku je rozdělen podle druhu výuky a výcviku a podle jednotlivých skupin nebo podskupin řídičských oprávnění, k jejichž získání se výuka a výcvik provádí.

(5) Obsah a rozsah jednotlivých druhů výuky a výcviku k získání řídičských oprávnění stanoví prováděcí předpis.

HLAVA DRUHÁ

OPRÁVNĚNÍ K PROVÁDĚNÍ VÝUKY A VÝCVIKU

§ 21

(1) Vyučovat jednotlivé předměty, s výjimkou předmětu zdravotnické přípravy, mohou osoby, které jsou držiteli profesního osvědčení. O vydání profesního osvědčení rozhoduje krajský úřad. V profesním osvědčení uvede krajský úřad předměty, které je učitel oprávněn vyučovat. Krajský úřad vede evidenci o vydaných profesních osvědčeních v rozsahu údajů v něm uváděných. Vzor profesního osvědčení stanoví prováděcí předpis.

(2) Držitelem profesního osvědčení může být osoba, která

- a) má ukončené střední vzdělání zakončené maturitní zkouškou, nebo jde-li o učitele výcviku v řízení vozidla nebo výuky praktické údržby vozidla, ukončené střední vzdělání strojíního nebo dopravního oboru,
- b) dosáhla věku 24 let,
- c) se s kladným výsledkem podrobila dopravně psychologickému vyšetření; dopravně psychologické vyšetření provádějí fyzické osoby, které poskytují služby v oboru psychologického poradenství podle zvláštního právního předpisu^{2b)}, nebo právnické osoby, u kterých je dopravně psychologické poradenství předmětem činnosti, (dále jen „dopravní psycholog“),
- d) absolvovala základní školení a zkouškou prokázala znalosti předpisů o provozu na pozemních komu-

^{2b)} Příloha č. 2 k zákonu č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

nikacích, o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a znalosti ovládání a údržby vozidla, řízení vozidla a zásad bezpečné jízdy vozidla, včetně vozidla konstrukčně přizpůsobeného tělesně postižené osobě; jde-li o výuku předpisů o provozu na pozemních komunikacích a teorii řízení a zásad bezpečné jízdy, musí mít osoba řídičské oprávnění k řízení vozidel té skupiny nebo podskupiny řídičského oprávnění, k jejímuž získání provádí výuku,

e) která nemá soudem nebo správním orgánem uložena trest zákazu řízení motorových vozidel a které v posledních třech letech nebyl takový trest uložen.

(3) Provádět výcvik může osoba, která

- a) splňuje podmínky uvedené v odstavci 2 písm. a) až e), a
- b) je držitelem řídičského oprávnění skupiny nebo podskupiny řídičských oprávnění, k jehož získání provádí výcvik nejméně tři roky.

§ 22

Vyučovat zdravotnickou přípravu a provádět praktický výcvik v poskytování první pomoci jsou oprávněni

- a) lékaři,
- b) vyšší zdravotničtí pracovníci v oborech činnosti diplomovaná všeobecná sestra, diplomovaná dětská sestra a diplomovaná porodní asistentka,
- c) střední zdravotničtí pracovníci v oborech činnosti zdravotnický záchranář, všeobecná sestra, dětská sestra, porodní asistentka, zdravotní sestra, ženská sestra a sestra pro intenzivní péči,
- d) nižší zdravotničtí pracovníci v oboru činnosti ošetrovatel, ošetrovatelka, řidič vozidla rychlé zdravotnické pomoci a řidič vozidla rychlé lékařské pomoci,
- e) učitelé odborných předmětů v oboru ošetrovatelství na středních a vyšších zdravotnických školách,
- f) absolventi rekvalifikačních kursů akreditovaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy s názvem „člen první pomoci“ v délce minimálně 80 vyučovacích hodin,
- g) instruktoři Českého červeného kříže a absolventi zdravotnické přípravy zaměřené na výuku v autoškolách.

§ 23

(1) Zkoušky učitelů výuky a výcviku provádí krajský úřad. Základní školení může provádět autoškola v rozsahu registrace k provozování výuky a výcviku žadatelů o řídičské oprávnění. Základní školení se provádí na náklady žadatele.

(2) Před započítáním samostatné učitelské činnosti musí budoucí učitel výuky a výcviku absolvovat zácvik pod vedením osoby, která je nejméně pět let učitelem se stejným nebo širším rozsahem profesního osvědčení. Rozsah zácviku musí být nejméně v rozsahu týdenní pracovní doby stanovené zvláštním právním předpisem^{2c)}.

(3) Učební osnovu základního školení, způsob provádění a organizování zkoušky pro učitele výuky a výcviku stanoví prováděcí předpis.

§ 24

(1) Krajský úřad rozhodne o odnětí profesního osvědčení, jestliže jeho držitel

- a) porušil opakovaně nebo hrubým způsobem učební osnovu, nebo
- b) pozbyl podmínky, za kterých bylo profesní osvědčení vydáno.

(2) Žádost o vrácení profesního osvědčení může žadatel podat nejdříve po uplynutí jednoho roku od právní moci rozhodnutí o jeho odnětí. Před vydáním rozhodnutí o vrácení profesního osvědčení žadatel musí zkouškou prokázat znalosti podle § 21 odst. 2 písm. d). Pokud žadatel požádá o vrácení profesního osvědčení po uplynutí dvou let od jeho odnětí, musí absolvovat základní školení podle § 21 odst. 2 písm. d).

(3) Jestliže držiteli profesního osvědčení odejme obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávnění k řízení vozidel v důsledku ztráty zdravotní způsobilosti, může držitel profesního osvědčení požádat krajský úřad o ponechání profesního osvědčení mimo výcviku v řízení vozidla.

HLAVA TŘETÍ

ZPŮSOB VÝUKY A VÝCVIKU ŽADATELŮ O ŘIDIČSKÁ OPRAVNĚNÍ A JEJICH UKONČENÍ

§ 25

Provozovatel autoškoly je povinen před zahájením

^{2c)} Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

výuky nebo výcviku zaslat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozny provozovatele autoškoly seznam žadatelů o řídičská oprávnění zařazených do výuky a výcviku. V seznamu uvede jméno a příjmení žadatele, jeho datum narození, adresu, číslo řídičského průkazu, pokud jej vlastní, druh výuky a výcviku a skupinu, respektive podskupinu nebo skupiny, respektive podskupiny, pro které budou výuka a výcvik žadatelů prováděny, adresu učeben, kde bude prováděna výuka, seznam cvičných vozidel, na kterých bude prováděn výcvik, a den zahájení výcviku. Výuka a výcvik jsou zahájeny absolvováním první vyučovací hodiny.

§ 26

(1) Výcvik musí navazovat na teoretickou výuku.

(2) Část výcviku v řízení vozidla může provozovatel autoškoly nahradit výcvikem na řídičském trenažéru.

(3) Rozsah výcviku na řídičském trenažéru podle odstavce 2 a rozdělení řídičských trenažérů do jednotlivých skupin v závislosti na jejich technickém provedení a stupni vývoje je uveden v příloze č. 4.

§ 27

(1) Provozovatel autoškoly je povinen před zahájením výcviku v řízení vozidla zajistit, aby žadatel o řídičské oprávnění byl seznámen se zásadami ovládání vozidla a teorií řízení a zásadami bezpečné jízdy výcvikového vozidla.

(2) Provozovatel autoškoly je dále povinen zajistit, aby

- a) vyučovací hodina trvala 45 minut,
- b) výcvik v řízení vozidla netrval déle než dvě vyučovací hodiny denně u jednoho žadatele,
- c) při výcviku v řízení vozidla nebyla ve vozidle přítomna jiná osoba než učitelé a tlumočník výcviku, žadatelé o řídičské oprávnění, kteří se podrobují výcviku pro získání příslušné skupiny nebo podskupiny řídičských oprávnění, držitel profesního osvědčení v době přípravy na samostatný výkon učitele výuky a výcviku nebo osoba, která provádí kontrolu výcviku.

(3) Při zahájení výuky a výcviku je provozovatel autoškoly povinen vydat žadateli o řídičské oprávnění průkaz žadatele a průběžně v něm provádět záznamy o jeho účasti na praktickém výcviku. Žadatel o získání řídičského oprávnění musí mít při praktickém výcviku průkaz žadatele vždy u sebe.

(4) O průběhu výuky a výcviku žadatele o řídičské oprávnění a jeho účasti na hodinách výuky a výcviku

musí provozovatel autoškoly vést průkaznou evidenci. Tato evidence může být vedena i v elektronické podobě.

(5) Způsob vedení evidence výuky a výcviku a vedení záznamů v průkazu žadatele stanoví prováděcí předpis.

§ 28

Před ukončením výcviku v řízení vozidla musí být nejméně jedna vyučovací hodina věnována nácviku správného jednání v jednotlivých rizikových situacích (například intenzivní brzdění, objížďení překážky nebo náhlá změna směru jízdy spojená s ovládním ostatních ovládacích prvků vozidla). Tato část výcviku musí být prováděna tak, aby nemohlo dojít k narušení bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

§ 29

(1) Při výcviku v řízení vozidla na autocvičisti nebo cvičné ploše musí provozovatel autoškoly zajistit, aby na sedadle výcvikového vozidla, které je povinně vybaveno bezpečnostními pásy, byl s výjimkou nácviku couvání žadatel o řídičské oprávnění těmito pásy připoután a aby ve vozidle byli pouze žadatelé o získání řídičského oprávnění.

(2) Na autocvičisti vybaveném radiopovelovým zařízením, které umožňuje učitelé výcviku ze stanoviště mimo vozidlo dávat žadatelům o řídičské oprávnění ve vozidlech akustické povely a zastavit vozidlo, může učitel výcviku z tohoto stanoviště řídit výcvik nejvýše tří vozidel najednou. Jestliže radiopovelové zařízení umožňuje učitelé výcviku dávat pouze akustické pokyny bez možnosti zastavit vozidlo, může ze stanoviště mimo vozidlo řídit nejvýše dvě výcviková vozidla najednou. V takovémto případě nemusí být motocykl vybaven druhým řízením a dvojitým ovládním provozní brzdy a spojky. Radiopovelové zařízení může být použito pouze na autocvičisti.

§ 30

(1) Výuku a výcvik žadatele o řídičské oprávnění ukončí provozovatel autoškoly za předpokladu, že žadatel o řídičské oprávnění absolvoval minimální počet hodin výuky a výcviku stanovený učební osnovou pro příslušnou skupinu nebo podskupinu řídičského oprávnění, popřípadě vyšší počet hodin dohodnutých mezi žadatelem o řídičské oprávnění a provozovatelem autoškoly.

(2) V případě předčasného ukončení výuky a výcviku žadatele u provozovatele autoškoly může žadatel pokračovat ve výuce a výcviku u jiného provozovatele

autoškoly. V takovém případě je provozovatel autoškoly povinen žadateli vystavit potvrzení pro doložení údajů nezbytných pro pokračování výcviku. Podrobnosti potvrzení stanoví prováděcí právní předpis.

§ 31

(1) Žadatel o řidičské oprávnění, který má ukončené odborné vzdělání strojíního nebo dopravního nebo autoopravářského oboru nebo oboru zemědělské a lesnické mechanizace na střední nebo vysoké škole, se nemusí účastnit výcviku v praktické údržbě vozidel.

(2) Zdravotnické přípravy se nemusí účastnit osoby uvedené v § 22.

(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 provede o této skutečnosti učitel výcviku určený provozovatelem autoškoly záznam do třídní knihy a do průkazu žadatele. Doklad o splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 je povinen žadatel o řidičské oprávnění přiložit k žádosti.

ČÁST ČTVRTÁ

ZKOUŠKY ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI ŽADATELŮ O ŘIDIČSKÁ OPRAVNĚNÍ

§ 32

(1) Žadatel o řidičské oprávnění se po ukončení výuky a výcviku v autoškolě podrobí zkoušce z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla.

(2) Provozovatel autoškoly je povinen nejpozději do 15 dnů ode dne ukončení výuky a výcviku, popřípadě doručení žádosti žadatele o přihlášení k opakované zkoušce podle § 39 odst. 2 písemně přihlásit žadatele o řidičské oprávnění u obecního úřadu obce s rozšířenou působností ke zkoušce z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla pro získání řidičského oprávnění, pro které žadatel absolvoval u provozovatele autoškoly výuku a výcvik, popřípadě k opakované zkoušce. Příslušným je obecní úřad obce s rozšířenou působností podle místa provozovny provozovatele autoškoly.

(3) Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností neprodleně písemně sdělí žadateli prostřednictvím autoškoly místo, datum a čas konání zkoušky z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla, popřípadě opakované zkoušky. Obecní úřad obce s rozšířenou působností zařadí žadatele ke zkoušce z odborné způsobilosti, popřípadě opakované zkoušce tak,

aby byla zahájena nejpozději do 15 dnů po obdržení žádosti provozovatele autoškoly o přihlášení ke zkoušce, a bude dbát, aby požadavek autoškoly byl uspokojen v jednom termínu.

§ 33

(1) Zkoušky žadatelů o řidičská oprávnění provádí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(2) Pro provádění zkoušek určí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zkušební komisaře, kterým může být pouze zaměstnanec obce zařazený do obecního úřadu, který je současně držitelem platného průkazu zkušební komisaře vydaného podle tohoto zákona.

(3) Pro provádění zkoušek osob, které jsou vojáky v činné službě, určí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností vojenského zkušební komisaře³⁾.

(4) V případě, kdy jsou při výkonu státního dozoru nebo vrchního státního dozoru při provádění zkoušek u zkušební komisaře nebo vojenského zkušební komisaře zjištěny tak závažné nedostatky, pro které nemohou být zkoušky odborné způsobilosti žadatelů o řidičské oprávnění tímto zkušebním komisařem dokončeny, dokončí tyto zkoušky jiný držitel průkazu zkušební komisaře.

(5) Provádění činnosti zkušební komisaře je neslučitelné s podnikáním nebo jiným druhem výdělečné činnosti v oblasti provozování autoškol.

Průkaz zkušební komisaře

§ 34

(1) O vydání průkazu zkušební komisaře rozhoduje Ministerstvo dopravy a spojů (dále jen „ministerstvo“). Ministerstvo vydá průkaz zkušební komisaře na základě písemné žádosti, prokáže-li žadatel, že

- a) je starší 25 let,
- b) má ukončeno střední vzdělání zakončené maturitní zkouškou,
- c) je držitelem řidičského oprávnění skupiny nebo podskupiny, k jejímuž získání bude žadatele o získání řidičského oprávnění zkoušet, nejméně 5 let,
- d) absolvoval základní školení pro zkušební komisaře a zkouškou prokázal znalosti předpisů o provozu na pozemních komunikacích, o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení

³⁾ § 37 odst. 7 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky.

motorových vozidel a znalosti ovládání a údržby vozidla, řízení vozidla a bezpečné jízdy,

- e) nemá soudem nebo správním orgánem uložen trest zákazu řízení motorových vozidel a že mu v posledních pěti letech nebyl takový trest uložen.

(2) Základní školení žadatelů o vydání průkazu zkušební komisaře a zkoušky provádí ministerstvo. Ministerstvo může na základě výsledku výběrového řízení provedeného podle zvláštního právního předpisu^{3a)} pověřit prováděním základního školení právníkou osobou.

(3) Učební osnovu základního školení, způsob provádění a organizování zkoušky stanoví prováděcí předpis.

§ 35

(1) Průkaz zkušební komisaře se vydává na pět let.

(2) Průkaz zkušební komisaře musí obsahovat jméno, příjmení a datum narození držitele, rozsah oprávnění k provádění zkoušek z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, přidělené osobní číslo zkušební komisaře a číslo přiděleného razítka, série a číslo průkazu, datum vydání (prodloužení) a dobu jeho platnosti.

(3) Ministerstvo vede evidenci o vydaných průkazech zkušební komisaře v rozsahu údajů uváděných v průkazu.

(4) Vzor průkazu zkušební komisaře stanoví prováděcí předpis.

§ 36

(1) Ministerstvo prodlouží platnost průkazu zkušební komisaře na základě písemné žádosti držitele o další tři roky, prokáže-li žadatel, že absolvoval zdokonalovací školení pro zkušební komisaře a přezkoušení.

(2) Zdokonalovací školení pro zkušební komisaře a jejich přezkoušení provádí ministerstvo. Ministerstvo může na základě výsledku výběrového řízení provedeného podle zvláštního právního předpisu^{3a)} pověřit prováděním zdokonalovacího školení zkušební komisařů právníkou osobou.

(3) Pokud se zkušební komisař nezúčastní zdokonalovacího školení a přezkoušení po dobu delší než jeden rok od ukončení platnosti průkazu zkušební

komisaře, musí opětovně absolvovat základní školení pro zkušební komisaře a složit zkoušku.

(4) Učební osnovu zdokonalovacího školení zkušební komisařů, rozsah přezkoušení a způsob jeho organizování stanoví prováděcí předpis.

§ 37

(1) Ministerstvo rozhodne o odejmutí průkazu zkušební komisaře, jestliže zkušební komisař hrubým způsobem porušil povinnosti zkušební komisaře stanovené tímto zákonem nebo pozbyl podmínky, za kterých byl průkaz zkušební komisaře vydán. V případě, že dojde k odnětí průkazu zkušební komisaře vojenskému zkušebnímu komisaři, oznámí tuto skutečnost ministerstvo Vojenské policii.

(2) Žádost o opětovné vydání průkazu zkušební komisaře může žadatel podat nejdříve za tři roky po odnětí průkazu zkušební komisaře.

Základní ustanovení o zkouškách z odborné způsobilosti

§ 38

(1) Zkoušky z odborné způsobilosti žadatele o řídičské oprávnění a opakované zkoušky se provádí zpravidla v jeden den, a to v autoškole, která zajišťovala výuku a výcvik žadatele, nedohodnou-li se autoškola a zkušební komisař na jiném vhodném místě konání zkoušek. Neprovede-li obecní úřad obce s rozšířenou působností zkoušky v jeden den, zařadí žadatele k dalším zkouškám tak, aby byly provedeny nejpozději do 7 dnů od jejich zahájení.

(2) Provozovatel autoškoly, který zajišťoval výuku a výcvik žadatele, poskytne příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností pro účely zkoušky na náklady žadatele výcvikové vozidlo.

(3) Ke zkoušce doprovází žadatele o řídičské oprávnění držitel příslušného profesního osvědčení.

(4) Rozsah zkoušek z odborné způsobilosti pro jednotlivé skupiny a podskupiny řídičských oprávnění a způsob jejich provádění je uveden v příloze č. 5.

§ 39

(1) Žadatel o řídičské oprávnění se musí podrobit zkoušce z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, která se skládá ze zkoušky

- a) z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy,

^{3a)} Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

- b) ze znalostí ovládání a údržby vozidla kromě skupiny AM,
- c) z praktické jízdy s výcvikovým vozidlem.

(2) Výsledek každé zkoušky se hodnotí stupněm „prospěl“ nebo „neprospěl“. Jestliže žadatel o řídičské oprávnění neprospěl v některé zkoušce, může zkoušku opakovat. Každá opakovaná zkouška může být provedena nejdříve za pět pracovních dní ode dne konání neúspěšné zkoušky.

(3) Zkoušky z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel jsou zahájeny testem z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy.

(4) Výsledek zkoušek zapíše zkušební komisař do žádosti o řídičské oprávnění a do protokolu o zkouškách. Každý zápis musí být potvrzen podpisem zkušební komisaře a jeho razítkem. Po absolvování zkoušek opatří obecní úřad obce s rozšířenou působností žádost o řídičské oprávnění razítkem obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

(5) Neuspěl-li žadatel o řídičské oprávnění při zkouškách do doby 6 měsíců ode dne zahájení první zkoušky, je povinen před další zkouškou absolvovat novou výuku a výcvik v plném rozsahu.

(6) Pokud žadatel neovládá dostatečně nebo vůbec jazyk, ve kterém je konána zkouška, může zkoušku složit za přítomnosti tlumočnicka ustanoveného podle zvláštního zákona^{3b)}. Tlumočnicka si zajistí žadatel na vlastní náklady. Zkouška z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy se v takovémto případě koná ústně.

(7) Žadatel může využít možnosti podle odstavce 6 pouze v případě, pokud měl k dispozici tlumočnicka při všech hodinách výuky k řídičskému oprávnění. Účast tlumočnicka při výuce musí být doložena společně s účastí žadatele při výuce.

§ 39a

Žadatel o řídičské oprávnění je povinen zaplatit příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, u kterého je zkušební komisař zaměstnán, za zkoušku z odborné způsobilosti 700 Kč; v případě opakovaných zkoušek žadatel zaplatí za opakovanou zkoušku z předpisů o provozu na pozemních komunikacích 100 Kč, za opakovanou zkoušku ze znalosti ovládání a údržby vozidla 200 Kč a za opakovanou zkoušku z praktické jízdy 400 Kč.

§ 40

Zkouška z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy

(1) Zkouška z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy se provádí testem písemně nebo pomocí výpočetní techniky. Test obsahuje otázky z pravidel provozu na pozemních komunikacích, z předpisu o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ze zdravotnické přípravy a dále z předpisů souvisejících s provozem na pozemních komunikacích, které jsou součástí výuky podle učebních osnov. Zkouška prováděná pomocí výpočetní techniky je sestavována náhodným výběrem jednotlivých zkušebních otázek. Znění všech zkušebních otázek z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy vydává ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(2) Na vykonání zkoušky se stanoví doba 30 minut. Žadatel o řídičské oprávnění, který doloží lékařským vyšetřením, že trpí poruchou dyslexie nebo dysgrafie, prodlouží zkušební komisař předepsanou dobu na dvojnásobek.

(3) Počet otázek v testu, jejich bodové hodnocení, složení testu podle bodového hodnocení a minimální počet bodů nutných k získání jednotlivých skupin a podskupin řídičského oprávnění stanoví prováděcí předpis.

§ 41

Zkouška ze znalosti ovládání a údržby vozidla

(1) Zkouška ze znalosti ovládání a údržby vozidla se provádí ústně u modelů či výcvikového vozidla (ne u obrazů).

(2) Jestliže žadatel o řídičské oprávnění je osobou sluchově postiženou, provede se zkouška za přítomnosti tlumočnicka ve znakové řeči. Tlumočnicka si zajistí žadatel o řídičské oprávnění podle zvláštního zákona⁴⁾ na své náklady.

(3) Prováděcí předpis stanoví rozsah požadovaných znalostí pro zkoušku z ovládání a údržby vozidla.

Zkouška z praktické jízdy

§ 42

(1) Žadatel o řídičské oprávnění musí při zkoušce z praktické jízdy prokázat znalosti, dovednosti a chování včetně specifických požadavků pro jednotlivé sku-

^{3b)} Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

⁴⁾ Zákon č. 155/1998 Sb., o znakové řeči a o změně dalších zákonů.

piny a podskupiny řídicích oprávnění. Zkouška z praktické jízdy je rozdělena do dvou částí. Žadatel o řídicí oprávnění, který při zkoušce neprokáže základní znalosti u každé ze dvou částí, je hodnocen stupněm „neprospěl“.

(2) V první části zkoušky žadatel o řídicí oprávnění prokazuje zejména

- a) základní znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím,
- b) rozjíždění s různým stupněm obtížnosti,
- c) zastavení vozidla,
- d) couvání a otáčení při couvání,
- e) zajíždění do omezeného prostoru a vyjíždění z něj,
- f) podélné, šikmé a kolmé zaparkování vozidla,
- g) zastavení a rozjíždění ve stoupání,
- h) řízení vozidla při malé rychlosti nejvýše do $30 \text{ km}\cdot\text{h}^{-1}$.

(3) Ve druhé části zkoušky žadatel o řídicí oprávnění prokazuje zejména znalosti

- a) v bezpečném řízení vozidla s různou intenzitou provozu na pozemních komunikacích,
- b) řízení vozidla na různých druzích pozemních komunikací,
- c) řízení vozidla na křižovatce, která je řízena světelnou signalizací,
- d) řízení vozidla na úseku, kde je provoz hromadné osobní dopravy a kde je dostatečný pohyb chodců s vyznačenými přechody pro chodce,
- e) řízení vozidla mimo obec a v případě velkých měst alespoň na vícepruhové komunikaci, kde je dovolena rychlost vyšší než $50 \text{ km}\cdot\text{h}^{-1}$,
- f) ovládání vozidla ve vyšších rychlostech a při různých manévrovacích situacích,
- g) rychlého a bezpečného rozhodování v dopravní situaci při řízení vozidla,
- h) správné reakce na vzniklou dopravní situaci.

(4) Od podmínky stanovené v odstavci 3 písm. c) lze upustit v případě, že žadatel absolvoval výcvik v provozovně provozovatele autoškoly s místem v okrese, kde není křižovatka řízená světelnou signalizací.

(5) Výčet jednotlivých znalostí, dovedností a chování a podrobnosti o požadavcích na zkoušku stanoví prováděcí předpis.

§ 43

(1) Zkouška z praktické jízdy musí trvat v první části nejméně 10 minut a v druhé části nejméně 20 minut pro řídicí oprávnění skupin AM, A, B, B+E a T

a podskupin řídicích oprávnění A1 a B1 a nejméně 35 minut pro ostatní skupiny a podskupiny řídicích oprávnění.

(2) Při každé dopravní situaci v rámci zkoušky musí žadatel o řídicí oprávnění prokázat bezpečné ovládání vozidla. Chyby v řízení nebo nebezpečné vedení bezprostředně snižující bezpečnost výcvikového vozidla, jeho osádky nebo jiných účastníků provozu vozidel na pozemních komunikacích se hodnotí stupněm „neprospěl“ bez ohledu na to, zda zkušební komisař nebo učitel výcviku zasáhnou (verbálně nebo přímo) do ovládacích prvků vozidla.

(3) Dojde-li při zkoušce k takovému porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, které ohrozilo nebo může ohrozit vážným způsobem bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, anebo k situaci, kdy musel do řízení motorového vozidla zasáhnout učitel, zkouška se okamžitě ukončí a žadatel je hodnocen stupněm „neprospěl“.

(4) Zkoušky se účastní učitel výcviku autoškoly, která žadatele přihlásila ke zkoušce. Učitel výcviku sedí ve vozidle na sedadle pro učitele výcviku. Zkoušky se může dále účastnit osoba pověřená výkonem státního dozoru, vrchního státního dozoru a tlumočnick.

(5) U zkoušky k získání řídicího oprávnění prováděné s výcvikovým vozidlem, které je pouze dvoumístné, se učitel výcviku přímého výkonu zkoušky neúčastní. V tomto případě zkušební komisař přebírá povinnosti učitele autoškoly vyplývající ze zvláštního zákona, ale i odpovědnost za žadatele o řídicí oprávnění a výcvikové vozidlo.

(6) Pokud je zkouška prováděna na vozidle, které je konstrukčně přizpůsobené osobě tělesně postižené, nebo na vozidle, které je vybavené automatickou převodovkou, zapisuje zkušební komisař tuto skutečnost do žádosti o řídicí oprávnění. Tento zápis pak slouží jako podklad pro omezení řídicího oprávnění podle zvláštního zákona^{2a}).

§ 44

Rozsah zkoušek z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel při sdružené výuce a výcviku

(1) Zkouška z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy se provádí jedním testem.

(2) Při zkoušce z předmětu ovládání a údržba vozidla se počítají otázky stanovené pro jednotlivé skupiny a podskupiny řídicího oprávnění.

(3) Zkouška z praktické jízdy se provádí na všech druzích vozidel stanovených pro jednotlivé skupiny

a podskupiny řídičského oprávnění příslušného druhu výcviku.

§ 45

Přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel

(1) Přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel podle zvláštního zákona^{2a)} se provádí zkouškou podle tohoto zákona. Náklady zkoušky hradí žadatel.

(2) Jestliže řidič při přezkoušení z odborné způsobilosti neprospěl, může zkoušku opakovat pouze jednou. Opakovaná zkouška může být provedena nejdříve za pět pracovních dnů. Neuspěje-li řidič při opakované zkoušce, musí se podrobit nové výuce nebo výcviku z předmětu, ve kterém neprospěl.

(3) Opakovací dílčí zkoušky i zkoušky po ukončení nové výuky nebo výcviku z některého předmětu je řidič povinen složit ve lhůtě šesti měsíců ode dne konání první zkoušky při přezkoušení z odborné způsobilosti; jinak se musí podrobit nové výuce a výcviku v plném rozsahu.

§ 45a

Přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel v bodovém hodnocení

(1) Řidič, který dosažením počtu 12 bodů v bodovém hodnocení podle zvláštního právního předpisu^{2a)} pozbyl řídičské oprávnění a hodlá požádat o vrácení řídičského oprávnění podle zvláštního právního předpisu^{2a)}, je povinen se podrobit přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel.

(2) Pro přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel řidiče uvedeného v odstavci 1 platí obdobně § 45.

§ 45b

Doplňovací zkouška

(1) Doplnovací zkouška podle zvláštního zákona^{2a)} pro získání řídičského oprávnění skupiny A opravňující k řízení motocyklu o výkonu převyšujícím 25 kW nebo s poměrem výkon/hmotnost převyšujícím 0,16 kW/kg se provede ve stejném rozsahu a stejným způsobem jako zkouška z praktické jízdy podle § 42 tohoto zákona.

(2) Doplnovací zkouška pro zrušení omezení řídičského oprávnění omezeného podle zvláštního zákona^{2a)} (pro vozidla s automatickou převodovkou) se

provede ve stejném rozsahu a stejným způsobem jako zkouška z praktické jízdy podle § 42 tohoto zákona.

ČÁST PÁTÁ

ZDOKONALOVÁNÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI ŘIDIČŮ

HLAVA PRVNÍ

ZDOKONALOVÁNÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI ŘIDIČŮ PRO ÚČELY PROFESNÍ ZPŮSOBILOSTI ŘIDIČŮ

§ 46

(1) Zdokonalování odborné způsobilosti řidičů zahrnuje vstupní školení a následná pravidelná školení.

(2) Zdokonalování odborné způsobilosti řidičů je povinen se účastnit řidič, který

- a) je občanem členského státu Evropské unie a má na území České republiky trvalý pobyt,
- b) je občanem členského státu Evropské unie a má na území České republiky přechodný pobyt, který trvá alespoň 185 dnů v kalendářním roce, nebo
- c) je občanem jiného než členského státu Evropské unie a vykonává závislou práci⁵⁾ pro zaměstnavatele usazeného na území České republiky nebo podniká na území České republiky,

pokud řídí motorové vozidlo, k jehož řízení opravňuje řídičské oprávnění skupiny C, C+E, D a D+E nebo podskupiny C1, C1+E, D1 a D1+E nebo řídičské oprávnění uznávané jako rovnocenné.

(3) Povinnost podle odstavce 2 se nevztahuje na řidiče

- a) vozidel, jejichž nejvyšší povolená rychlost nepřesahuje 45 km.h⁻¹,
- b) vozidel používaných ozbrojenými silami České republiky, Policií České republiky, Celní správou České republiky a zpravodajskými službami České republiky,
- c) vozidel Hasičského záchranného sboru České republiky a jednotek dobrovolných hasičů, zdravotnické záchranné služby a Správy státních hmotných rezerv,
- d) vozidel používaných při zabezpečování civilní ochrany a báňské záchranné služby,
- e) vozidel ve zkušebním provozu⁶⁾,
- f) vozidel používaných při výcviku podle částí třetí

⁵⁾ § 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

⁶⁾ § 36 zákona č. 56/2001 Sb.

a páté tohoto zákona a při zkouškách podle části třetí a čtvrté tohoto zákona,

- g) vozidel používaných při přepravě věcí, které řidič využije při výkonu své závislé práce nebo podnikání, pokud řízení není hlavním předmětem výkonu závislé práce nebo podnikání řidiče,
- h) vozidel používaných pro vlastní potřeby a
- i) zemědělských a lesnických traktorů.

(4) Pravidelné školení je prohlubováním kvalifikace podle zvláštního právního předpisu^{6a)}.

§ 47

Vstupní školení

(1) Vstupní školení se provádí formou výuky a výcviku a je zakončeno zkouškou z profesní způsobilosti řidičů. Předmětem výuky a výcviku je získání a prohloubení znalostí

- a) teorie pokročilého racionálního řízení a zásad bezpečné a defenzivní jízdy,
- b) uplatnění vnitrostátních a mezinárodních právních předpisů vztahujících se k silniční dopravě,
- c) bezpečnosti provozu a ekologického provozu vozidla,
- d) poskytování služeb a logistiky,
- e) hospodářského prostředí a organizace dopravního trhu,
- f) sociálně-právního prostředí v silniční dopravě,
- g) zdravotních rizik a jejich předcházení v provozu na pozemních komunikacích,
- h) prevence a řešení mimořádných událostí v provozu na pozemních komunikacích.

Výuka obsahuje společnou část pro všechny skupiny řídičských oprávnění uvedených v § 46 odst. 2, zvláštní část pro skupiny řídičských oprávnění C1, C1+E, C a C+E a zvláštní část pro skupiny řídičských oprávnění D1, D1+E, D a D+E.

(2) Výcvik pro příslušnou skupinu nebo podskupinu řídičského oprávnění se provádí řízením výcvikového vozidla podle přílohy č. 2 pod dohledem lektora. Výcviku se může podrobit pouze řidič, který již je držitelem řídičského oprávnění příslušné skupiny nebo podskupiny. Část výcviku v řízení vozidla může být nahrazena výcvikem na řídičském trenažéru.

(3) Výuka a výcvik v rámci vstupního školení se

provádí v základním rozsahu 140 hodin pro všechny řidiče uvedené v § 46 odst. 2.

(4) Řidiči, kteří jsou držiteli řídičského oprávnění skupiny C, C+E, D a D+E, se mohou podrobit výuce a výcviku v rámci vstupního školení v rozšířeném rozsahu 280 hodin.

(5) Řidič, který absolvoval vstupní školení pro skupiny a podskupiny řídičských oprávnění C1, C1+E, C a C+E a který hodlá řídit vozidlo, k jehož řízení opravňuje řídičské oprávnění skupiny a podskupiny D1, D1+E, D a D+E, a naopak, se podrobí pouze zvláštní části výuky pro novou skupinu a podskupinu řídičských oprávnění.

(6) Učební osnovu vstupního školení, podíl výuky a výcviku na celkovém rozsahu vstupního školení, obsah výuky a výcviku, rozsah společné části a zvláštních částí výuky, část výcviku v řízení vozidla, která může být nahrazena výcvikem na řídičském trenažéru, a nejvyšší počet účastníků kurzu vstupního školení stanoví prováděcí právní předpis.

§ 48

Pravidelné školení

(1) Předmětem pravidelného školení je prohloubení znalostí získaných při vstupním školení. Pravidelné školení se provádí formou výuky.

(2) Řidič se zúčastní pravidelného školení v celkovém rozsahu 35 hodin do konce pátého roku od data vydání průkazu podle § 52c. Pravidelné školení je rozděleno do ročních kurzů v rozsahu 7 hodin.

(3) Držitel platného dokladu osvědčujícího profesní způsobilost řidiče, vydaného jiným členským státem Evropské unie podle předpisu Evropských společenství^{6b)}, kterému byl povolen na území České republiky trvalý nebo přechodný pobyt, nebo který začal vykonávat závislou práci nebo podnikat podle § 46 odst. 2, se zúčastní pravidelného školení v rozsahu 35 hodin do data uplynutí platnosti tohoto dokladu. Pokud do tohoto data uplyne méně než 5 let, neuplatní se rozsah ročního kurzu podle odstavce 2.

(4) Řidič, který se zúčastnil pravidelného školení pro skupiny a podskupiny řídičských oprávnění C1, C1+E, C a C+E a který řídí vozidlo, k jehož řízení opravňuje řídičské oprávnění skupiny a podskupiny D1, D1+E, D nebo D+E, a naopak, nemusí absolvovat

^{6a)} § 230 zákona č. 262/2006 Sb.

^{6b)} Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a směrnice Rady 91/439/EHS a zrušení směrnice Rady 76/914/EHS.

nové pravidelné školení pro tyto další skupiny nebo podskupiny.

(5) Učební osnovu pravidelného školení, obsah výuky a nejvyšší počet účastníků kurzu pravidelného školení stanoví prováděcí právní předpis.

§ 49

Provozovatel školicího střediska

(1) Výuku a výcvik provádí fyzická nebo právnická osoba, které je udělena akreditace k provozování této činnosti krajským úřadem příslušným podle jejího místa podnikání nebo sídla (dále jen „provozovatel školicího střediska“).

(2) Krajský úřad udělí žadateli akreditaci k provozování výuky a výcviku na základě písemné žádosti, prokáže-li žadatel, že

- a) je držitelem živnostenského oprávnění,
- b) splňuje další požadavky podle tohoto zákona a
- c) zaplatil správní poplatek.

(3) Akreditace k provozování výuky a výcviku je nepřevoditelná a nepřechází na právního nástupce.

§ 50

Další požadavky pro udělení akreditace

(1) Žadatel o udělení akreditace k provozování výuky a výcviku musí

- a) mít vytvořen písemný plán pro zajištění výuky a výcviku, ve kterém vymezi organizaci a rozsah výuky a výcviku, včetně nejvyššího počtu účastníků v jednotlivých kurzech, jednotlivé výukové předměty a způsob provádění výuky a výcviku, včetně odpovídajících učebních materiálů,
- b) mít seznam lektorů, jejichž prostřednictvím zajistí po zahájení provozování školicího střediska výuku a výcvik, s uvedením jejich jmen, příjmení a odborných předpokladů pro výuku a výcvik, kteří
 1. jsou uvedeni v § 22 písm. a), b), c) a e), jedná-li se o předměty spadající do zdravotních rizik a jejich předcházení, nebo
 2. mají střední vzdělání s maturitní zkouškou v oborech souvisejících se silniční dopravou a 5 let praxe v oblasti silniční dopravy, nebo vyšší odborné vzdělání v oborech souvisejících se silniční dopravou a 4 roky praxe v oblasti silniční dopravy, nebo vysokoškolské vzdělání a 3 roky praxe v oblasti silniční dopravy, jedná-li se o ostatní předměty,
 3. splňují podmínky podle § 21 odst. 3, jedná-li se o provádění výcviku, (dále jen „odborně způsobilé osoby“),

- c) mít právo k užívání nebytových prostor a vybavení nezbytného pro poskytování výuky,
- d) mít právo k užívání výcvikových vozidel nezbytných pro poskytování výcviku a
- e) mít vytvořen kontrolní systém pro sledování souladu poskytování výuky a výcviku s plánem podle písmene a).

(2) Na použití výcvikového vozidla při výcviku se obdobně použijí § 9 a 10.

(3) Obory související se silniční dopravou v rámci středního vzdělání s maturitní zkouškou a vyššího odborného vzdělání stanoví prováděcí právní předpis.

§ 51

Povinnosti provozovatele školicího střediska

(1) Provozovatel školicího střediska je povinen

- a) provádět výuku a výcvik podle plánu pro zajištění výuky a výcviku,
- b) zajistit provádění výuky a výcviku prostřednictvím odborně způsobilých osob,
- c) zajistit provádění výuky a výcviku prostřednictvím výcvikových vozidel podle § 9 a 10,
- d) po celou dobu provozování své činnosti mít právo k užívání nebytových prostor a vybavení nezbytného pro poskytování výuky a mít tyto prostory a vybavení po celou dobu k dispozici,
- e) po celou dobu provozování své činnosti mít právo k užívání výcvikových vozidel nezbytných pro poskytování výcviku a mít tato vozidla po celou dobu k dispozici,
- f) postupovat v souladu s kontrolním systémem pro sledování souladu poskytování výuky a výcviku s plánem pro zajištění výuky a výcviku,
- g) vést evidenci o uskutečněné výuce a výcviku, včetně seznamu účastníků, a
- h) zaslat nejpozději 5 pracovních dnů před zahájením výuky nebo výcviku v rámci vstupního a pravidelného školení seznam přihlášených účastníků, místo, datum a čas zahájení výuky nebo výcviku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle jeho místa podnikání nebo sídla.

(2) Provozovatel školicího střediska je povinen oznámit krajskému úřadu změny údajů rozhodných pro udělení akreditace a předložit o nich doklady do 15 dnů ode dne, kdy k nim došlo.

(3) Provozovatel školicího střediska je povinen vydat bez zbytečného prodlení řidiči, který ukončil výuku a výcvik v tomto středisku, potvrzení o rozsahu a obsahu absolvované výuky a výcviku a datu ukončení výuky a výcviku.

(4) Provozovatel školicího střediska je povinen uznat výuku a výcvik v rozsahu uvedeném v potvrzení podle předchozího odstavce, kterému se řidič podrobil u jiného provozovatele školicího střediska. U vstupního školení provozovatel školicího střediska uzná výuku a výcvik podle věty první, pouze pokud od ukončení předcházející výuky a výcviku neuplynuly více než 3 měsíce.

(5) Vzor potvrzení o absolvované výuce a výcviku a datu ukončení výuky a výcviku ve školicím středisku stanoví prováděcí právní předpis.

§ 52

Odnětí akreditace k provozování výuky a výcviku

(1) Krajský úřad rozhodne o odejmutí akreditace k provozování výuky a výcviku, jestliže provozovatel školicího střediska

- a) opakovaně nebo hrubým způsobem porušil povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) přestal splňovat podmínku k udělení akreditace podle § 49 odst. 2 písm. a), nebo
- c) požádal o odnětí akreditace.

(2) O udělení akreditace k provozování výuky a výcviku může provozovatel, kterému byla akreditace k provozování výuky a výcviku odňata podle odstavce 1 písm. a), znovu požádat krajský úřad nejdříve po uplynutí 3 let od nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí akreditace k provozování výuky a výcviku.

§ 52a

Podmínky přijetí k výuce a výcviku

(1) Provozovatel školicího střediska může přijmout k výuce a výcviku v rámci vstupního školení pouze osobu, která

- a) podá písemnou přihlášku,
- b) je držitelem řídičského oprávnění příslušné skupiny nebo podskupiny nebo se účastní výuky a výcviku k získání řídičského oprávnění příslušné skupiny nebo podskupiny.

(2) Pro přijetí osoby k výuce v rámci pravidelného školení platí podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a). Žadatel o přijetí k výuce v rámci pravidelného školení dále musí být držitelem řídičského oprávnění příslušné skupiny nebo podskupiny a průkazu profesní způsobilosti řidiče.

§ 52b

Zkouška

(1) Písemnou žádost o vykonání zkoušky podává řidič u obecního úřadu obce s rozšířenou působností

příslušného podle místa podnikání nebo sídla provozovatele školicího střediska, u něhož ukončil výuku a výcvik v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů.

- (2) Žadatel o vykonání zkoušky musí doložit, že
- a) absolvoval výuku a výcvik v rámci vstupního školení v plném rozsahu a doplňující výuku, stanoví-li tak tento zákon,
 - b) zaplatil správní poplatek,
 - c) je občanem
 1. členského státu Evropské unie a má na území České republiky trvalý pobyt, nebo
 2. členského státu Evropské unie a má na území České republiky přechodný pobyt, který trvá alespoň 185 dnů, nebo
 3. jiného než členského státu Evropské unie a vykonává závislou práci⁵⁾ pro zaměstnavatele usazeného na území České republiky nebo podniká na území České republiky a
 - d) je držitelem řídičského oprávnění příslušné skupiny nebo podskupiny.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností bez zbytečného odkladu písemně sdělí žadateli místo, datum a čas konání zkoušky. Zkouška se musí konat nejpozději do 30 dnů po doručení žádosti o vykonání zkoušky a doložení všech skutečností podle odstavce 2 obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, nejdříve však pátý pracovní den ode dne sdělení místa, data a času konání zkoušky podle věty první.

(4) Zkouška se provádí písemnou formou a ověřuje znalosti ve všech oblastech výuky uvedených v § 47 odst. 1.

(5) Zkoušku provádí obecní úřad obce s rozšířenou působností prostřednictvím zkušební komise podle § 33 odst. 2. Na zkušební komise se vztahuje ustanovení § 33 odst. 4 a 5 a § 34 až 37 obdobně.

(6) Jestliže řidič při zkoušce neuspěl, může zkoušku opakovat nejvýše třikrát. Opakovaná zkouška může být provedena nejdříve za 5 pracovních dnů ode dne konání předchozí zkoušky. Neuspěje-li řidič při druhé opakované zkoušce, musí se podrobit opakované výuce z předmětu, ve kterém neprospěl, a zkoušce. Neuspěje-li řidič ani při zkoušce podle věty třetí, je povinen se zúčastnit nového vstupního školení v plném rozsahu. Zkoušky podle věty druhé a třetí musí řidič složit nejpozději do 1 roku ode dne konání první zkoušky, jinak se musí podrobit novému vstupnímu školení v plném rozsahu.

(7) Obecní úřad obce s rozšířenou působností, který provedl zkoušku, vydá žadateli bez zbytečného

odkladu po vyhodnocení výsledků zkoušky písemné potvrzení o vykonání zkoušky a vyznačí v něm její výsledek.

(8) Obsah, rozsah a způsob provádění zkoušky a hodnocení jejích výsledků a vzor potvrzení o vykonání zkoušky stanoví prováděcí právní předpis.

§ 52c

Průkaz profesní způsobilosti řidiče

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle trvalého nebo přechodného pobytu řidiče na území České republiky, nebo nemá-li řidič trvalý nebo přechodný pobyt na území České republiky, podle sídla nebo místa podnikání řidiče nebo jeho zaměstnavatele vydá řidiči na písemnou žádost průkaz profesní způsobilosti řidiče.

(2) Žadatel o vydání průkazu profesní způsobilosti řidiče musí doložit, že je držitelem řidičského oprávnění příslušné skupiny nebo podskupiny a zaplatil správní poplatek. Žadatel musí dále doložit, že

- a) úspěšně vykonal zkoušku v období 6 měsíců před podáním žádosti, nebo
- b) se podrobil výuce v rámci pravidelného školení v plném rozsahu a je občanem
 1. členského státu Evropské unie a má na území České republiky trvalý pobyt, nebo
 2. členského státu Evropské unie a má na území České republiky přechodný pobyt, který trvá alespoň 185 dnů v kalendářním roce, nebo
 3. jiného než členského státu Evropské unie a vykonává závislou práci⁵⁾ pro zaměstnavatele usazeného na území České republiky nebo podniká na území České republiky.

(3) Úspěšné vykonání zkoušky podle odstavce 2 žadatel nedokládá, pokud zkoušku provedl obecní úřad obce s rozšířenou působností uvedený v odstavci 1.

(4) Platnost průkazu profesní způsobilosti řidiče je 5 let.

(5) Ztrátu, odcizení, poškození nebo zničení průkazu profesní způsobilosti řidiče je jeho držitel povinen bez zbytečného odkladu ohlásit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Bez zbytečného odkladu po ohlášení vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností řidiči potvrzení o ztrátě, odcizení, poškození nebo zničení průkazu profesní způsobilosti řidiče. Potvrzení nahrazuje ztracený, odcizený, poškozený nebo zničený průkaz profesní způsobilosti řidiče a jeho platnost je 30 dnů od jeho vydání.

(6) Za ztracený, odcizený, poškozený nebo zničený průkaz profesní způsobilosti řidiče vyhotoví řidiči na základě písemné žádosti a po zaplacení správního

poplatku obecní úřad obce s rozšířenou působností do 20 dnů ode dne podání žádosti duplikát průkazu.

(7) Dojde-li ke změně údajů v průkazu profesní způsobilosti řidiče, vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností řidiči na písemnou žádost nový průkaz profesní způsobilosti řidiče. Žadatel musí doložit změnu údajů a zaplacení správního poplatku. Datum ukončení platnosti nového průkazu se musí shodovat s datem ukončení platnosti průkazu, který je novým průkazem nahrazován. Pro držitele platného dokladu, osvědčujícího profesní způsobilost řidiče, vydaného jiným členským státem Evropské unie podle předpisu Evropských společenství^{6a)}, kterému byl na území České republiky povolen trvalý nebo přechodný pobyt, nebo který začal vykonávat závislou práci nebo podnikat podle § 46 odst. 2, se použije toto ustanovení obdobně.

(8) Držitel průkazu profesní způsobilosti řidiče je povinen při převzetí nového průkazu profesní způsobilosti řidiče odevzdat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností dosavadní průkaz nebo potvrzení o ztrátě, odcizení, poškození nebo zničení průkazu profesní způsobilosti řidiče, pokud mu byly vydány.

(9) Vzor průkazu profesní způsobilosti řidiče a vzor potvrzení o ztrátě, odcizení, poškození nebo zničení průkazu profesní způsobilosti řidiče stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA DRUHÁ

ZDOKONALOVÁNÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI ŘIDIČŮ, KTEŘÍ MAJÍ ZAZNAMENÁNY V REGISTRU ŘIDIČŮ BODY ZA JEDNÁNÍ ZAŘAZENÉ DO BODOVÉHO HODNOCENÍ

§ 52d

Základní ustanovení

Zdokonalováním odborné způsobilosti řidičů, kteří mají zaznamenány v registru řidičů body za jednání zařazené do bodového hodnocení porušení povinností podle zvláštního právního předpisu^{2a)}, se rozumí dobrovolná účast řidiče, který nemá v registru řidičů zaznamenáno více než 10 bodů za porušení právních předpisů ohodnocená podle zvláštního právního předpisu^{2a)} méně než 6 body, na školení bezpečné jízdy.

Středisko bezpečné jízdy

§ 52e

Oprávnění ke zdokonalování odborné způsobilosti řidičů, kteří mají v registru řidičů zaznamenány body

(1) Zdokonalováním odborné způsobilosti řidičů, kteří mají v registru řidičů zaznamenány body, provádí

provozovatel školicího střediska, kterému udělil krajský úřad vyšší akreditaci k provozování školení bezpečné jízdy (dále jen „provozovatel střediska bezpečné jízdy“).

(2) Krajský úřad udělí vyšší akreditaci k provozování školení bezpečné jízdy žadateli na základě písemné žádosti, prokáže-li žadatel, že

- a) má udělenou akreditaci k provozování výuky a výcviku podle tohoto zákona,
- b) splňuje další požadavky podle tohoto zákona a
- c) zaplatil správní poplatek.

(3) Vyšší akreditace k provozování školení bezpečné jízdy je nepřevoditelná a nepřechází na právního nástupce.

§ 52f

Další požadavky pro udělení vyšší akreditace k provozování školení bezpečné jízdy

(1) Žadatel o udělení vyšší akreditace k provozování školení bezpečné jízdy musí

- a) mít vytvořen písemný plán pro zajištění školení bezpečné jízdy, ve kterém vymezí organizaci a rozsah školení, včetně nejvyššího počtu účastníků školení, jednotlivé výukové předměty a způsob provádění školení,
- b) mít seznam lektorů bezpečné jízdy, jejichž prostřednictvím zajistí po zahájení školení bezpečné jízdy výuku a výcvik, s uvedením jejich jmen, příjmení a odborných předpokladů pro výuku a výcvik, kteří
 1. jsou držiteli profesního osvědčení alespoň na skupiny řidičského oprávnění A, B, B+E, C, C+E a D,
 2. mají praxi v poskytování výuky a výcviku podle tohoto zákona po dobu nejméně 5 let a
 3. mají vyšší odborné nebo vysokoškolské vzdělání,
- c) prokázat, že má právo k užívání nebytových prostor a vybavení nezbytné pro poskytování školení bezpečné jízdy,
- d) prokázat, že má vytvořen kontrolní systém pro sledování souladu poskytování školení bezpečné jízdy s plánem podle písmene a), a
- e) prokázat, že má zajištěnou výukovou plochu, která není veřejně přístupnou pozemní komunikací, na které lze při výcviku technicky navodit různé dopravní situace a klimatické a povětrnostní podmínky.

(2) Základní technické požadavky na nebytové prostory a vybavení podle odstavce 1 písm. c) a na vý-

ukovou plochu podle odstavce 1 písm. e), její vybavení a technické zajištění výcviku na ní stanoví prováděcí právní předpis.

§ 52g

Povinnosti provozovatele střediska bezpečné jízdy

(1) Provozovatel střediska bezpečné jízdy je povinen

- a) provádět školení bezpečné jízdy podle plánu pro zajištění školení bezpečné jízdy,
- b) zajistit provádění školení bezpečné jízdy prostřednictvím lektorů bezpečné jízdy,
- c) po celou dobu provozování své činnosti mít právo k užívání nebytových prostor a vybavení nezbytného pro poskytování kurzu bezpečné jízdy a mít tyto prostory a vybavení po celou dobu k dispozici,
- d) vést evidenci o uskutečněném školení bezpečné jízdy, včetně seznamu účastníků, a
- e) zaslat nejpozději 5 pracovních dnů před zahájením školení bezpečné jízdy seznam přihlášených účastníků, místo, datum a čas zahájení školení bezpečné jízdy obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle jeho místa podnikání nebo sídla.

(2) Provozovatel střediska bezpečné jízdy může přijmout na školení bezpečné jízdy řidiče, který se hodlá zúčastnit školení bezpečné jízdy za účelem odečtení bodů v registru řidičů, prokáže-li řidič, že má ke dni podání písemné žádosti o přijetí na školení nejvýše 10 bodů v registru řidičů za porušení právních předpisů ohodnocená podle zvláštního právního předpisu^{2a)} méně než 6 body.

(3) Provozovatel střediska bezpečné jízdy je povinen oznámit příslušnému krajskému úřadu změny údajů rozhodných pro vydání vyšší akreditace k provozování školení bezpečné jízdy a předložit o nich doklady do 15 dnů od jejich vzniku.

(4) Provozovatel střediska bezpečné jízdy vydá řidiči, který ukončil školení bezpečné jízdy, ke dni ukončení školení bezpečné jízdy potvrzení o ukončeném školení bezpečné jízdy.

(5) Vzor potvrzení podle odstavce 4 stanoví prováděcí právní předpis.

§ 52h

Odnětí vyšší akreditace k provozování školení bezpečné jízdy

(1) Krajský úřad rozhodne o odnětí vyšší akredi-

tace k provozování školení bezpečné jízdy, jestliže provozovatel střediska bezpečné jízdy

- a) opakovaně nebo hrubým způsobem porušil povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) přestal splňovat podmínku k udělení vyšší akreditace podle § 52e odst. 2 písm. a), nebo
- c) požádal o odnětí vyšší akreditace.

(2) O udělení vyšší akreditace k provozování školení bezpečné jízdy může provozovatel, kterému byla vyšší akreditace odejmuta podle odstavce 1 písm. a), znovu požádat krajský úřad nejdříve po uplynutí 3 let od nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí vyšší akreditace k provozování školení bezpečné jízdy.

§ 52i

Školení bezpečné jízdy

(1) Předmětem výuky v rámci školení bezpečné jízdy je získání a prohloubení znalostí

- a) teorie řízení a zásad bezpečné a defenzivní jízdy,
- b) nejčastějších příčin dopravních nehod a jejich předcházení,
- c) důsledků protiprávního jednání řidičů motorových vozidel,
- d) prevence a řešení mimořádných událostí v provozu na pozemních komunikacích.

(2) Předmětem výcviku v rámci školení bezpečné jízdy je praktická jízda s motorovým vozidlem pod dohledem lektora bezpečné jízdy na výcvikové ploše podle § 52f odst. 1 písm. e), zaměřená na předcházení a řešení situací, při kterých je značně ztížena možnost ovládat vozidlo, formou bezpečné a defenzivní jízdy. V průběhu a po ukončení výcviku provádí lektor bezpečné jízdy vyhodnocení chování řidiče při výcviku. K výcviku může dojít až po ukončení výuky.

(3) Učební osnovu školení bezpečné jízdy, obsah a rozsah výuky a výcviku a nejvyšší počet účastníků školení bezpečné jízdy stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST ŠESTÁ

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ DOZOR

§ 53

(1) Státní správu ve věcech získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel podle tohoto zákona a v rozsahu jím vymezeném vykonávají obecní úřady obcí s rozšířenou působností, krajský úřad a ministerstvo.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností

- a) rozhoduje o vydání registrace k provozování autoškoly, o její změně a o jejím odnětí,
- b) schvaluje výcvikové vozidlo pro jeho použití k výcviku v autoškolě a změny jeho užívání,
- c) zařazuje žadatele o řídičské oprávnění ke zkouškám z odborné způsobilosti a provádí tyto zkoušky,
- d) vydává osvědčení profesní způsobilosti řidiče,
- e) projednává v prvním stupni správní delikty v rozsahu své působnosti podle tohoto odstavce.

(3) Krajský úřad

- a) rozhoduje o udělení profesního osvědčení a o jeho odnětí,
- b) provádí zkoušky učitelů výuky a výcviku,
- c) rozhoduje o udělení akreditace k provozování výuky a výcviku v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů pro účely profesní způsobilosti řidičů a o udělení vyšší akreditace k provozování školení bezpečné jízdy a o odnětí akreditace nebo vyšší akreditace,
- d) projednává v prvním stupni správní delikty v rozsahu své působnosti podle tohoto odstavce.

(4) Ministerstvo

- a) rozhoduje o vydání průkazu zkušební komisaře, o jeho prodloužení a o jeho odnětí,
- b) provádí základní školení a provádí zkoušky zkušebních komisařů,
- c) provádí zdokonalovací školení zkušebních komisařů a přezkušuje zkušební komisaře,
- d) projednává v prvním stupni správní delikty v rozsahu své působnosti podle tohoto odstavce.

§ 54

Státní dozor

(1) Státní dozor ve věcech získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel vykonávají obecní úřady obcí s rozšířenou působností a krajské úřady.

(2) Vrchní státní dozor nad výkonem státního dozoru ve věcech získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a dále ve věcech výkonu státní správy podle § 53 odst. 4 vykonává ministerstvo. Při výkonu vrchního státního dozoru může ministerstvo vykonávat činnosti náležející státnímu dozoru.

(3) Při výkonu státního dozoru postupují obecní úřady obcí s rozšířenou působností, krajské úřady a ministerstvo podle zákona o státní kontrole⁷⁾.

§ 55

Zjistí-li pověřená osoba při výkonu státního dozoru a vrchního státního dozoru porušení povinností stanovených tímto zákonem, podle potřeby a povahy zjištěných nedostatků uloží způsob a lhůtu k odstranění těchto nedostatků a jejich příčin.

§ 56

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel autoškoly dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 2 provozuje autoškolu bez registrace k provozování,
- b) v rozporu s § 3 provádí výuku a výcvik osobami, které nejsou držiteli platného profesního osvědčení,
- c) v rozporu s § 5 nenahlásí změny údajů a dokladů stanovených jako náležitosti žádosti o vydání registrace k provozování autoškoly,
- d) v rozporu s § 9 provádí výcvik neschváleným výcvikovým vozidlem,
- e) přijme jako žadatele o řídičské oprávnění osobu, která nespĺňuje podmínky podle § 13,
- f) opakovaně nebo závažným způsobem nedodrží obsah a rozsah výuky a výcviku stanovený v § 20,
- g) v rozporu s § 25 nepředá příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností seznamy žadatelů k získání řídičského oprávnění,
- h) v rozporu s § 32 nepřihlásí písemně žadatele k získání řídičského oprávnění ke zkoušce.

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel školicího střediska dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 49 provozuje školicí středisko bez udělené akreditace k provozování výuky a výcviku,
- b) v rozporu s § 51 neprovádí výuku a výcvik prostřednictvím odborně způsobilých osob,
- c) v rozporu s § 51 provádí výcvik neschváleným výcvikovým vozidlem,

- d) v rozporu s § 51 neprovádí výuku a výcvik podle plánu pro zajištění výuky a výcviku,
- e) v rozporu s § 51 nevede evidenci o uskutečněné výuce a výcviku včetně seznamu účastníků,
- f) v rozporu s § 51 nezašle do 5 pracovních dnů před zahájením výuky nebo výcviku v rámci vstupního a pravidelného školení seznam přihlášených účastníků, místo, datum a čas zahájení výuky nebo výcviku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností,
- g) v rozporu s § 51 neoznámí krajskému úřadu změny údajů rozhodných pro udělení akreditace k provozování výuky a výcviku a nepředloží o nich doklady,
- h) v rozporu s § 51 nevydá bez zbytečného prodlení řídiči, který ukončil výuku a výcvik, potvrzení o rozsahu a obsahu výuky a výcviku a datu jejich ukončení,
- i) přijme k výuce a výcviku osobu, která nespĺňuje podmínky podle § 52a.

(3) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel střediska bezpečné jízdy dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 52e provozuje středisko bezpečné jízdy bez udělení vyšší akreditace k provozování výuky bezpečné jízdy,
- b) v rozporu s § 52g neprovádí výuku a výcvik bezpečné jízdy prostřednictvím lektorů bezpečné jízdy,
- c) v rozporu s § 52g neprovádí školení bezpečné jízdy podle plánu pro zajištění školení bezpečné jízdy,
- d) v rozporu s § 52g nevede evidenci o uskutečněném školení bezpečné jízdy, včetně seznamu účastníků,
- e) v rozporu s § 52g nezašle nejpozději 5 pracovních dnů před zahájením školení bezpečné jízdy seznam přihlášených účastníků, místo, datum a čas zahájení školení bezpečné jízdy příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností,
- f) v rozporu s § 52g neoznámí příslušnému krajskému úřadu změny údajů rozhodných pro udělení vyšší akreditace k provozování školení bezpečné jízdy a nepředloží o nich doklady,
- g) v rozporu s § 52g nevydá bez zbytečného prodlení řídiči, který ukončil školení bezpečné jízdy, potvrzení o rozsahu a obsahu absolvovaného školení bezpečné jízdy a datu ukončení školení bezpečné jízdy,

⁷⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

h) přijme na školení bezpečné jízdy osobu, která nesplňuje podmínky podle § 52g.

§ 58

zrušen

(4) Za správní delikt se uloží pokuta

- a) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), d), e) a f), odstavce 2 písm. a), b), c), d) a i) a odstavce 3 písm. a), b) a c),
- b) do 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c), g) a h), odstavce 2 písm. e), f) a g) a odstavce 3 písm. d), e) a f),
- c) do 10 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. h) a odstavce 3 písm. g).

§ 57

(1) Právní osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při stanovení výše pokuty právnické osobě se přihlídně k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s tím, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(5) Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který rozhodl o správním deliktu v prvním stupni. Příjem z pokut je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost orgánu, který pokutu uložil.

(6) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

ČÁST SEDMÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 59

Společná ustanovení

V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle správního řádu⁹⁾.

§ 59a

Působnosti stanovené krajskému úřadu nebo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 62

Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 11 odst. 2, § 13 odst. 5, § 20 odst. 5, § 21 odst. 1, § 23 odst. 3, § 27 odst. 5, § 30 odst. 2, § 34 odst. 3, § 35 odst. 4, § 36 odst. 4, § 40 odst. 3, § 41 odst. 3, § 42 odst. 4, § 47 odst. 6, § 48 odst. 5, § 50 odst. 3, § 51 odst. 5, § 52b odst. 8, § 52c odst. 9, § 52f odst. 2, § 52g odst. 5, § 52i odst. 3.

ČÁST DESÁTÁ

ÚČINNOST

§ 65

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

⁹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Technické podmínky pro autocvičiště, cvičné plochy a druhy učebních pomůcek

1. Technické podmínky pro autocvičiště a cvičné plochy

Autocvičiště nebo jiná cvičná plocha musí mít zpevněný povrch (beton, asfalt nebo dlažba). Zpevněný povrch musí mít takové rozměry, aby na něm bylo možno provádět nácvik

- a) rozjíždění a zastavování vozidla na vyznačených místech,
- b) přímé jízdy vpřed a vzad s prokluzem spojky,
- c) jízdy s vozidlem v omezeném prostoru,
- d) jízdy slalomovou tratí vpřed a vzad,
- e) jízdy ve tvaru osmičky vpřed a vzad,
- f) couvání do omezeného prostoru,
- g) parkování vodorovné v řadě, šikmé, kolmé a opuštění parkovacího prostoru vpřed a vzad,
- h) řízení vozidla v jednotlivých rizikových situacích (intenzivní brzdění z rychlosti nejméně 40 km.h⁻¹, objíždění překážky, náhlá změna směru jízdy spojená s ovládním ostatních ovládacích prvků vozidla).

2. Učební pomůcky pro výuky praktické údržby

Výuka praktické údržby se provádí na výcvikovém vozidle.

Výuka praktické údržby může být prováděna také

- a) na modelu palivové, elektrické, brzdové, chladicí a mazací soustavy nákladního automobilu,
- b) na modelu zážehového a vznětového motoru,
- c) na modelu převodovky a spojky, nebo
- d) na modelu jednotlivých částí nákladního automobilu se zachovanými funkčními vlastnostmi.

Druhy výcvikových vozidel pro výuku a výcvik k získání jednotlivých skupin řidičského oprávnění a jejich technické podmínky

Praktický výcvik v řízení vozidla a zkouška z praktické jízdy se provádí na vozidle splňujícím požadavky příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾, pokud není dále stanoveno jinak, a splňujícím dále

- a) pro skupinu AM na mopedu s objemem válců spalovacího motoru nepřevyšujícím 50 cm³ a s konstrukční rychlostí nepřevyšující 45 km.h⁻¹ nebo na motocyklu s objemem válců spalovacího motoru nepřevyšujícím 125 cm³, přičemž rychlost jízdy při výcviku v řízení a praktické jízdy při zkoušce praktické jízdy nesmí převyšovat 45 km.h⁻¹; na mopedu s více než dvěma koly lze provádět nejvýše 4 hodiny výcviku,
- b) pro podskupinu A1 na motocyklu bez postranního vozíku s objemem válců spalovacího motoru převyšujícím 75 cm³ a nepřevyšujícím 125 cm³ a o výkonu nepřevyšujícím 11 kW,
- c) pro skupinu A (s omezením na lehké motocykly) na motocyklu bez postranního vozíku s objemem válců spalovacího motoru převyšujícím 120 cm³ a o výkonu převyšujícím 11 kW a nepřevyšujícím 25 kW,
- d) pro skupinu A (bez omezení) na motocyklu bez postranního vozíku o výkonu nejméně 35 kW,
- e) pro podskupinu B1 s motorovým tříkolovým nebo čtyřkolovým vozidlem, jehož konstrukční rychlost je nejméně 60 km.h⁻¹,
- f) pro skupinu B se čtyřkolovým motorovým vozidlem, jehož konstrukční rychlost je nejméně 100 km.h⁻¹,
- g) pro skupinu B+E s jízdní soupravou tvořenou motorovým vozidlem uvedeným v písmenu f) a přípojným vozidlem o největší povolené hmotnosti nejméně 1000 kg a jehož konstrukční rychlost je nejméně 100 km.h⁻¹, pokud se nejedná o jízdní soupravu, k jejímuž řízení opravňuje řidičské oprávnění skupiny B; přípojným vozidlem musí být uzavřené skříňové těleso o šířce a výšce odpovídající alespoň šířce a výšce motorového vozidla; uzavřené skříňové těleso může být užší než je motorové vozidlo, pokud je výhled dozadu možný pouze za použití vnějších zpětných zrcátek motorového vozidla. Při zkoušce z praktické jízdy musí být okamžitá hmotnost přípojného vozidla nejméně 800 kg,
- h) pro podskupinu C1 s motorovým vozidlem o největší povolené hmotnosti převyšující 5000 kg, délce nejméně 5 metrů, jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 km.h⁻¹; nástavba vozidla musí být uzavřeným skříňovým tělesem, které je nejméně tak široké a vysoké jako kabina, vytvořeným uzavřenou samostatnou skříní, nebo ložnou plochou s plachtou na vestavěné konstrukci, které neumožňují výhled řidiče za vozidlo jinak, než prostřednictvím bočních zpětných zrcátek; motorové vozidlo musí být vybaveno protiblokovacím brzdovým systémem a záznamovým zařízením¹¹⁾,
- i) pro podskupinu C1+E s jízdní soupravou tvořenou motorovým vozidlem uvedeným v písmenu h) a přípojným vozidlem o největší povolené hmotnosti nejméně 1 250 kg a jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 km.h⁻¹; přípojně vozidlo musí být uzavřeným

¹⁰⁾ § 81 zákona č. 361/2000 Sb.

¹¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě (Úř. věst. L 370, 3.12.1985, s. 8), ve znění pozdějších předpisů.

skříňovým tělesem o šířce a výšce odpovídající alespoň šířce a výšce motorového vozidla; uzavřené skříňové těleso může být užší než je motorové vozidlo, pokud je výhled dozadu možný pouze za použití vnějších zpětných zrcátek motorového vozidla; délka takto vytvořené jízdní soupravy musí být nejméně 8 metrů. Při zkoušce z praktické jízdy musí být okamžitá hmotnost přípojného vozidla nejméně 800 kg,

- j) pro skupinu C s motorovým vozidlem o největší povolené hmotnosti nejméně 12 000 kg, délce nejméně 8 metrů, šířce nejméně 2,4 metru a jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 km.h⁻¹; nástavba vozidla musí být uzavřeným skříňovým tělesem, které je nejméně tak široké a vysoké jako kabina, vytvořeným uzavřenou samostatnou skříní, nebo ložnou plochou s plachtou na vestavěné konstrukci, které neumožňují výhled řidiče za vozidlo jinak, než prostřednictvím bočních zpětných zrcátek; motorové vozidlo musí být vybaveno protiblokovacím brzdovým systémem a záznamovým zařízením¹¹⁾, a převodovkou s nejméně osmi převodovými stupni pro jízdu vpřed. Při zkoušce z praktické jízdy musí být okamžitá hmotnost vozidla nejméně 10 000 kg,
- k) pro skupinu C+E s jízdní soupravou tvořenou buďto motorovým vozidlem uvedeným v písmenu j) a přípojným vozidlem nebo tahačem s návěsem, přičemž největší povolená hmotnost jízdní soupravy je nejméně 20 000 kg, délka jízdní soupravy je nejméně 14 metrů, délka přípojného vozidla musí být nejméně 7,5 metrů, šířka jízdní soupravy je nejméně 2,4 metru a konstrukční rychlost je nejméně 80 km.h⁻¹. Tahač návěsu musí být vybaven protiblokovacím brzdovým systémem a záznamovým zařízením¹¹⁾. Při zkoušce z praktické jízdy musí být okamžitá hmotnost jízdní soupravy nejméně 15 000 kg,
- l) pro podskupinu D1 s motorovým vozidlem, jehož největší povolená hmotnost je nejméně 4 000 kg, délka je nejméně 5 metrů a konstrukční rychlost je nejméně 80 km.h⁻¹; motorové vozidlo musí být vybaveno protiblokovacím brzdovým systémem a záznamovým zařízením¹¹⁾,
- m) pro podskupinu D1+E s jízdní soupravou tvořenou motorovým vozidlem uvedeným v písmenu l) a přípojným vozidlem o největší povolené hmotnosti nejméně 1 250 kg a jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 km.h⁻¹; přípojné vozidlo musí být uzavřeným skříňovým tělesem o šířce nejméně 2 metry a výšce nejméně 2 metry. Při zkoušce z praktické jízdy musí být okamžitá hmotnost vozidla nejméně 800 kg,
- n) pro skupinu D s motorovým vozidlem o délce nejméně 10 m, šířce nejméně 2,4 metru a jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 km.h⁻¹, motorové vozidlo musí být vybaveno protiblokovacím brzdovým systémem a záznamovým zařízením¹¹⁾,
- o) pro skupinu D+E s jízdní soupravou tvořenou motorovým vozidlem uvedeným v písmenu n) a přípojným vozidlem o největší povolené hmotnosti nejméně 1 250 kg a jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 km.h⁻¹; přípojné vozidlo musí být uzavřeným skříňovým tělesem o šířce nejméně 2 metry a výšce nejméně 2 metry. Při zkoušce z praktické jízdy musí být okamžitá hmotnost přípojného vozidla nejméně 800 kg,
- p) pro skupinu T se zemědělským nebo lesnickým traktorem s vlastním pohonem kol, který má nejméně dvě osy, k němuž je připojen přívěs o celkové hmotnosti nejméně 3 500 kg a je naložen nejméně na 50 % užitečného zatížení. Při praktickém výcviku v řízení vozidel skupiny T je možno polovinu výcviku prováděného na autocvičišti nebo jiné cvičné ploše s vyloučením provozu ostatních vozidel provést bez přípojného vozidla.

Příloha č. 3 k zákonu č. 247/2000 Sb.

ZÁKLADNÍ VÝUKA A VÝCVIK

Počet hodin v předmětech výuky

Tabulka 1

Skupina řidičského oprávnění	Předmět výuky					Celkem
	PPV	OÚV	TZBJ	ZP	OP	
AM	14	1	6	2	3	26
A1	14	1	6	2	3	26
A	14	1	6	2	3	26
B1	16	2	8	2	4	32
B	18	2	10	2	4	36
T	18	10	10	2	4	44

Vysvětlivky:

PPV Výuka předpisů o provozu vozidel

OÚV Výuka o ovládání a údržbě vozidla

TZBJ Výuka teorie zásad bezpečné jízdy

ZP Výuka zdravotnické přípravy

OP Opakování a přezkoušení

ZP Výuka zdravotnické přípravy

OP Opakování a přezkoušení

ZÁKLADNÍ VÝUKA A VÝCVIK

Počet hodin v předmětech výuky

Tabulka 2

Skupina Řidičského Oprávnění	PV-ŘV						Celkem
	I. etapa		II. etapa	III. etapa	PV-ÚV	PV-ZP	
	AC	MP	SP	SP			
AM	1	2	5	5	1	4	18
A1	1	2	5	5	1	4	18

A	1	2	5	5	1	4	18
B1	2	5	10	6	2	4	29
B	2	5	12	9	2	4	34
T	2	4	8	7	8	4	33

Vysvětlivky:

PV-ŘV praktický výcvik v řízení vozidla

AC autocvičiště

MP minimální provoz

SP střední provoz

PV-ÚP praktický výcvik údržby vozidla

PV-ZP praktický výcvik zdravotnické přípravy

ROZŠIŘUJÍCÍ VÝUKA A VÝCVIK

Počet hodin v předmětech výuky

Tabulka 3

Skupina řidičského oprávnění	Předmět výuky					Celkem
	PPV	OÚV	TZBJ	ZP	OP	
R B1/AM						
R B/AM						
R C1/AM						
R C/AM	6	1	3	2	4	16
R D1/AM						
R D/AM						
R B1/A1						
R B/A1						
R C1/A1						
R C/A1	6	1	3	2	4	16
R D1/A1						

RD/A1						
R A1/A						
R B1/A						
R B/A						
R C1/A						
R C/A	6	1	3	2	4	16
R D1/A						
RD/A						
R A1/B1						
R A/B1	10	2	5	2	3	22
R A1/B						
R A/B	10	2	5	2	3	22
R B1/B						
R A1/T						
R A/T						
R B1/T						
R B/T						
R C1/T						
R C/T						
R D1/T						
R D/T						
R B/C1						
R D1/C1						
R D/C1	10	12	10	2	4	38
R B/C						
R C1/C						
R D1/C						
R D/C						
R B/D1						
R C1/D1	10	12	10	2	4	38
R C/D1						

R C1/A1									
+-----+	13	1	2	5	5	1	2	16	
R C/A1									
+-----+									
R D1/A1									
+-----+									
R D/A1									
+-----+									
R A1/A	7	0	2	2	3	1	2	10	
+-----+									
R B1/A									
+-----+									
R B/A									
+-----+									
R C1/A									
+-----+									
R C/A	13	1	2	5	5	1	2	16	
+-----+									
R D1/A									
+-----+									
RD/A									
+-----+									
R A1/B1									
+-----+	23	2	5	10	6	2	2	27	
R A/B1									
+-----+									
R A1/B									
+-----+									
R A/B	28	2	5	12	9	2	2	32	
+-----+									
R B1/B	16	0	4	6	6	2	2	20	
+-----+									
R A1/T									
+-----+	19	2	2	8	7	5	2	26	
R A/T									
+-----+									
R B1/T	12	0	2	5	5	5	2	19	
+-----+									
R B/T	10	0	2	4	4	5	2	17	
+-----+									
R C1/T									
+-----+									
R C/T									
+-----+	10	0	2	4	4	2	2	14	
R D1/T									
+-----+									
R D/T									
+-----+									
R B/C1	17	0	2	9	6	4	4	25	
+-----+									
R D1/C1	16	0	2	8	6	4	4	24	
+-----+									
R D/C1	10	0	1	5	4	4	4	18	
+-----+									
R B/C	18	0	2	8	8	4	4	26	
+-----+									
R C1/C	12	0	2	6	4	2	4	18	
+-----+									
R D1/C	18	0	2	10	6	2	4	24	
+-----+									
R D/C	14	0	2	8	4	2	4	20	

R B/D1	14	0	2	8	4	4	4	22
R C1/D1	10	0	1	5	4	2	4	16
R C/D1	8	0	1	4	3	2	4	14
R B/D	30	0	4	16	10	8	4	42
R C1/D	16	0	2	8	6	2	4	22
R C/D	14	0	2	8	4	2	4	20
R D1/D	18	0	2	10	6	2	4	24
R B/B+E								
R C1/C1+E								
R C/C+E	8	0	2	2	4	2	2	12
R D1/D1+E								
R D/D+E								

Rozdělení řídičských trenažerů a rozsah povoleného výcviku

V závislosti na technickém provedení a stupni vývoje pro účely tohoto zákona tvoří

- a) první skupinu řídičské trenažéry s aktivním výhledem vpřed, simulací základních jízdních vlastností, zvuků vozidla, které umožňují nácvik základních řídičských úkonů; řídičským trenažérem lze nahradit 30 % 1. etapy výcviku,
- b) druhou skupinu řídičské trenažéry řízené výpočetní technikou splňující podmínky první skupiny, které dále simulují jízdu po komunikacích s jedním jízdním pruhem, vodorovným a svislým dopravním značením a jízdu za ztížených světelných podmínek; řídičským trenažérem lze nahradit 40 % 1. etapy výcviku, 10 % 2. etapy výcviku a 5 % 3. etapy výcviku,
- c) třetí skupinu řídičské trenažéry splňující podmínky druhé skupiny, které dále umožňují nácvik jízdy vpřed i vzad po komunikacích s více jízdními pruhy v otevřené krajině a ve městě v mírném provozu s jednoduchými dopravními interakcemi v různém světelném režimu a umožňující nácvik rizikových situací; řídičským trenažérem lze nahradit 40 % 1. etapy výcviku, 10 % 2. etapy výcviku a 10 % 3. etapy výcviku, včetně nácviku správného jednání v jednotlivých rizikových situacích,
- d) čtvrtou skupinu řídičské trenažéry splňující podmínky třetí skupiny, které jsou dále vybaveny panoramatickým výhledem vpřed, zpětnými výhledy, pohyblivou základnou a umožňují nácvik jízdy v plném provozu za různých klimatických podmínek; řídičským trenažérem lze nahradit 50 % 1. etapy výcviku, 30 % 2. etapy výcviku a 15 % 3. etapy výcviku, včetně nácviku správného jednání v jednotlivých rizikových situacích. Pokud počet hodin získaný výpočtem není celé číslo, zaokrouhluje se na celé hodiny nahoru.

Rozsah zkoušek z odborné způsobilosti pro jednotlivé skupiny a podskupiny řidičských oprávnění a způsob jejich provádění

Zkoušky z odborné způsobilosti pro jednotlivé skupiny a podskupiny řidičského oprávnění se provádějí v rozsahu a způsobem

- a) řidičské oprávnění skupiny AM
 1. předpisů o provozu na pozemních komunikacích 1 test,
 2. praktické jízdy s výcvikovým vozidlem,
- b) řidičské oprávnění skupiny A a podskupiny A1 nebo B1
 1. předpisů o provozu na pozemních komunikacích 1 test,
 2. ovládání a údržby vozidla 1 otázka,
 3. praktické jízdy s výcvikovým vozidlem,
- c) řidičské oprávnění skupiny T, B nebo B+E
 1. předpisů o provozu na pozemních komunikacích 1 test,
 2. ovládání a údržby vozidla 2 otázky,
 3. praktické jízdy s výcvikovým vozidlem,
- d) řidičské oprávnění skupiny C nebo C+E a podskupiny C1 nebo C1+E
 1. předpisů o provozu na pozemních komunikacích 1 test,
 2. ovládání a údržby vozidla 3 otázky,
 3. praktické jízdy s výcvikovým vozidlem,
- e) řidičské oprávnění skupiny D nebo D+E a podskupiny D1 nebo D1+E
 1. předpisů o provozu na pozemních komunikacích 1 test,
 2. ovládání a údržby vozidla 4 otázky,
 3. praktické jízdy s výcvikovým vozidlem.

Příloha č. 6 k zákonu č. 247/2000 Sb.
zrušena

* * *

1. Zákon č. 478/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, a kterým se mění některé další zákony, nabyt účinnosti pátým dnem následujícím po dni vyhlášení (5. ledna 2002), s výjimkou čl. I bodů 57, 63, 66, 68, 129, 131, 133, 134 a 135, které nabyly účinnosti dnem 1. ledna 2002.

2. Zákon č. 175/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 478/2001 Sb., a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění zá-

kona č. 478/2001 Sb., nabyt účinnosti dnem vyhlášení (9. května 2002).

3. Zákon č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2003.

4. Zákon č. 411/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. července 2006.

5. Zákon č. 374/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. dubna 2008, s výjimkou ustanovení § 52d až 52i, § 56 odst. 3 zákona č. 247/2000 Sb., která nabývají účinnosti dnem 1. září 2008.

Předseda vlády:

Ing. Topolánek v. r.